

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»

Ιδιοκτήτης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»

Διεύθυνση Γραφείου: Σωκράτους 79 - 81 Αθήνα 104 32, Τηλ. 52.38.158

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' - ΧΡΟΝΟΣ 22ος - ΤΕΥΧΟΣ 106, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1997

ΑΛΛΑΓΗ ΣΚΥΤΑΛΗΣ

Το σημερινό Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου, συμπλήρωσε θητεία δύο ετών και σύμφωνα με το καταστατικό θα πρέπει να γίνουν αρχαιρεσίες για να αναδειχθεί νέα διοίκηση.

Έτσι ορίστηκε η 18η Ιανουαρίου 1997 ημέρα Κυριακή και ώρα 9 π.μ. στο ξενοδοχείο Stanley (πλατεία Καρόλου) όπου το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο θα μας εκθέσει τη δράση του και θα θέσει τον απολογισμό στη διάθεση των μελών για να κρίνουν το έργο της διετούς θητείας του.

Πιστεύουμε ότι και σ' αυτή τη Γενική Συνέλευση θα είναι όπως πάντα αθρόα η προσέλευση των χωριανών μας και θα πρέπει να εκλέξουν άξιους συνεχιστές του έργου που έγινε μέχρι σήμερα και να οδηγήσουν το Σύνδεσμο σε νέες επιτεύξεις.

Ο Σύνδεσμός μας σήμερα χρειάζεται ανθρώπους με οράματα και που να μπορούν οι ενέργειές τους να φέρουν αποτελέσματα. Χρειάζεται να πλαισιωθεί το Δ.Σ. και με εκπροσώπους από τον κόσμο των γυναικών που

μέχρι σήμερα είναι εντυπωσιακή η απουσία τους, ενώ και αυτές έχουν «κάτι να πουν» και να οργανώσουν πολιτιστικές δραστηριότητες και εκδηλώσεις.

Δεν ζητάμε να είναι τηλεοπτικοί οι νέοι μας σύμβουλοι. Ζητάμε ανθρώπους οργανωτικούς,

μεθοδικούς που να ξέρουν να σχεδιάζουν και να οικοδομούν πάνω σε μια ορθολογική βάση.

Για να επιβιώσει ο Σύνδεσμος στις νέες απαιτήσεις της κοινωνίας που ζούμε, ύστερα μάλιστα από τη δημοσίευση του νόμου «Ι. Καποδίστριας» που προβλέπει τη συνένωση των Κοινοτήτων και την υπαγωγή μας στο Δήμο Γραβιάς πρέπει

να επανεκτιμήσουμε τη δραστηριότητά του με σκοπό να τον βελτιώσουμε σύμφωνα προς τις νέες συνθήκες.

Στις εκλογές της 18ης Ιανουαρίου, πρέπει να δώσουμε όλοι μας το παρόν για να εκλέξουμε νέους συμβούλους, που να πάρουν τη σκυτάλη από τους παλιούς και να συνεχίσουν την παράδοση που με τόσο κόπο διαμορφώθηκε στο Σύνδεσμό μας.

**Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ ΜΑΣ
ΣΑΣ ΕΥΧΟΝΤΑΙ ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 1998**

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Α' ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗΣ

Από το Κοινοτικό Συμβούλιο λάβαμε το 773/5.11.1997

έγγραφο που μας γνωρίζει τα παρακάτω:

Δωρεάν προσφορές προς την Κοινότητα.

1) Τέντα Κοινοτικού Γραφείου, δωρεά από Νικόλαο Γ. Αυγερινό και Κων/νο Ματθαίου.

2) Τζάμια Κοινοτικού Γραφείου και χρώματα, καθώς και μουριές της πλατείας, δωρεά από Γεώργιο Αυγερινό.

3) Αρχική επισκευή αγροτικού Ιατρείου και αποθήκης Σχολείου, δωρεά από Νικόλαο Γ. Αυγερινό.

4) Κουρτίνες στο Ιατρείο, δωρεά Νίτσας Νισηραίου.

5) Μηχάνημα φάξ και λάμπες της πλατείας, δωρεά Νικολάου Δ. Μώρη.

6) Φωτοτυπικό μηχάνημα, δωρεά Ταξιάρχη Μ. Κυριαζή, το δε φωτοτυπικό χαρτί δωρεά Νικολάου Γ. Αυγερινού.

7) Κινητό τηλέφωνο, δωρεά Κων/νου Π. Αυγερινού.

8) Επισκευή αποχωρητηρίων, πλακάκια και θάψιμο, δωρεά Νικολάου Χ. Αυγερινού και Ευστάθιου και Ιωάννη Ράπτη.

9) Γεννήτρια στο Δημ. Σχολείο, δωρεά Αθλητικού Ομίλου.

10) Επισκευή τοίχου στον σχολικό κήπο, δωρεά κ. Πάκη Γιαννόπουλου.

11) Μεταλλικό γραφείο Προέδρου, δωρεά Νίτσας Νισηραίου.

12) Τρεις προβολείς στο σχολικό κήπο δωρεά κ. Παναγιώτη Σκούφου. Επίσης θα τοποθετηθεί και τέταρτος προβολέας δωρεά από τους Κοινοτικούς Συμβούλους κ.κ. Κων/νο Ματθαίου, Δημήτριο Τσιαμπά και Βασίλειο Αυγερινό.

13) Τα όργανα Παιδικής Χαράς δωρεά Δημητρίου Ευσταθίου.

14) Το φως στην Κακοτράχη, δωρεά Νικολάου Γ. Αυγερινού.

15) Κάγκελα Κεντρικής Πλατείας, δωρεά Γρηγορίου Λευκαδίτη.

Το Κοινοτικό Συμβούλιο Καλοσκοπής ευχαριστεί όλους τους παραπάνω δωρητές προς την Κοινότητα.

6) Εργασίες που έγιναν στο χωριό το 1997 με δαπάνες του Συνδέσμου «ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ»:

1) Σιδερένια μασίφ πόρτα στο μνημείο της Αγίας Τριάδας.

2) Σιδερένια μασίφ κάγκελα πηγής Κεφαλόβρυσου.

3) Κατασκευή λιθόκτιστου τοίχου παιδικής χαράς.

4) Περίφραξη παιδικής χαράς.

5) Τοποθέτηση οδικών καθρεπτών στις επικίνδυνες στροφές μέσα στο χωριό.

6) Ολοκλήρωση περίφραξης πλατείας Παναγίας.

7) Δενδροφύτευση παιδικής χαράς.

8) Λιθόχτιστη περίφραξη πλατάνου πλατείας.

9) Δεντροφύτευση και περίφραξη μνημείου Σταυρού.

ΕΡΓΑ ΠΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΘΗΚΑΝ Ή ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ

1) Επισκευή Αγροτικού Ιατρείου, προϋπολογισμού 500.000 δρχ.

2) Κατασκευή γούρνας σκουπιδιών προϋπολ. 80.000 δρχ.

3) Μεταφορές Αποριμμάτων προϋπολ. 500.000 δρχ.

4) Κατασκευή Κοινοτικής Οδοποιίας Α' φάση θέσης Μοτσιο Μαλιβιτοξείκα - Αυγερινείκα προϋπολ. 2.360.000 δρχ. (εκτελούνται).

5) Τιμεντόστρωση, θέση Κόλλια προς οικία Ράπτη προϋπολ. 350.000 δρχ.

6) Τιμεντόστρωση, θέση Ρέμα Σκούρα προς Ζήση Αχλαδά προϋπολ. 200.000 δρχ.

7) Κατασκευή αύλακα ύδρευσης προς Σπλίτσες προϋπολ. 350.000 δρχ.

8) Συντήρηση Τιμενταυλάκων από θέση Κεφαλόβρυσος έως Κακοράχη προϋπολ. 300.000 δρχ.

9) Συντήρηση τιμενταύλακα από Κακοράχη έως Ζούγρου προϋπολ. 250.000 δρχ.

10) Κατασκευή πεζόδρομου, θέση Καλτσά - Κωστούρου προϋπολ. 2.257.000 δρχ. (εκτελείται).

11) Επέκταση δικτύου ύδρευσης θέση Κακοράχη έως Μοτσιο προϋπολ. 1.200.000 (εκτελείται).

Καλοσκοπή 5.11.1997

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

Β' ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Συγχαρητήρια αξίζουν στο Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του χωριού. Μέσα στα δύο χρόνια της θητείας του, αντικατέστησε τις πεπαλαιωμένες κεραμοσκεπές των Εκκλησιών Παναγίας, Αγ. Τριάδας και Αγ. Ελένης και κατασκεύασε ένα όμορφο και επιπλωμένο διαμέρισμα κατάλληλο για διαμονή του ιερέα.

Ελπίζουμε κάποτε να αποκτήσουμε και μόνιμο ιερέα.

Οι χωριανοί μας ποτέ δεν αρνήθηκαν την ενίσχυση της Εκκλησίας όταν βλέπουν μάλιστα ότι οι προσφορές τους αξιοποιούνται σωστά.

Όπως μας πληροφόρησε το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο μελετάει την αντικατάσταση της οροφής του Αγ. Γεωργίου και τούτο διότι η οροφή (ταβάνι) είναι κατασκευασμένη με χαρτόνι (χάρμποτ) το οποίο σε μερικά σημεία έχει από παλιά χαλάσει και είχε πιτσικάρει πριν ακόμα αντικατασταθεί η κεραμοσκεπή.

Η αντικατάστασή του από άλλο κατάλληλο

υλικό κρίνεται απαραίτητη για να μπορέσουμε κάποτε να προβούμε και στην αγιογράφηση του Ναού. Γι' αυτές τις εργασίες θα χρειασθούν βέβαια αρκετά χρήματα γιατί πρόκειται για μεγάλη οροφή και δύσκολη εργασία, όμως όπως και παραπάνω αναφέρουμε οι Κουκουβιστιανοί θα συνδράμουν με τον οβολό τους όταν χρειασθεί. Αρκεί να βλέπουν να παράγεται έργο.

Επίσης με ενέργειες του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου το Δασαρχείο Αμφίσσης άρχισε τις εργασίες, για την αναμόρφωση των χώρου της Αγ. Τριάδος.

Συγκεκριμένα έγιναν:

- Τοποθετήθηκε καινούριο υπόστεγο στη θέση του παλιού, στρώθηκε με τσιμέντο το δάπεδό του και τοποθετούνται νέα ξύλινα καθίσματα και τραπέζια.

- Κατασκευάζονται δυο όμορφα κιόσκια, δυο χτιστές ψησταριές, ξύλινα καθίσματα κάτω από τα πλατάνια και κατασκευάζεται πέτρινη βρύση στο ύψος της Γκορτσιάς.

- Ανοίχτηκε βαθύ αυλάκι για να φεύγει και να μη λιμνιάζει το νερό στην παλιά βρύση και αναμορφώνεται ο προ αυτής χώρος για να αποξηρανθεί ο βάλτος.

- Προβλέπεται επίσης η κατασκευή μικρού γηπέδου μπάσκετ καθώς και 2 WC.

- Ανυψώνεται ο δρόμος στο ρέμα όπου τοποθετήθηκαν τσιμεντένιοι σωλήνες και στρώνεται με χαλίκι ώστε να μη λασπώνει και να είναι εύκολη η προσπέλαση.

Εδώ πρέπει να τονίσουμε ότι οι παραπάνω εργασίες γίνονται ύστερα από σωστή μελέτη, ώστε να γίνεται αξιοποίηση των σημείων σε συνάρτηση πάντοτε με τον περιβάλλοντα χώρο.

Ύστερα από όλα αυτά αξίζουν συγχαρητήρια στο Εκκλησιαστικό Συμβούλιο για τις ενέργειές του και θερμές ευχαριστίες στο Δασαρχείο Αμφίσσης που με τους αξίους Δασάρχες κ.κ. Καλύβα και Κατσαρέλη που μαζί με το προσωπικό τους καταβάλλουν προσπάθειες για την αξιοποίηση των τουριστικών σημείων και την αναβάθμιση της ορεινής Παρνασσίδας.

Η ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΜΑΣ

Με την ευκαιρία που αναφερόμαστε σε θέματα της Εκκλησίας μας, αισθανόμαστε την υποχρέωση να ευχαριστήσουμε τις χωριανές μας γυναίκες που με ιδιαίτερη χαρά και με καλή

πάντοτε διάθεση, προσφέρουν τις υπηρεσίες τους και φροντίζουν με παραδειγματικό τρόπο να είναι πεντακάθαρες οι Εκκλησίες του χωριού μας και αυτές είναι: Ελένη Λευκαδίτη (Μερακλήνα), Νίτσα Νισηραίου (Βαγγελίου), Παρασκευή Χαμηλού, Ελένη Καλαντζή, Παρασκευή Γεωργίου (Νάκαινα), Ντίνα Κόλλια, Κατίνα Γ. Πριοβόλου, Αθανασία Κολλύρη.

Στο σημείο αυτό όμως πρέπει να τονίσουμε την ευαισθησία -και δεν είναι η πρώτη φορά- που επέδειξε για τον καθαρισμό και καλή εμφάνιση της Εκκλησίας του Αγίου Γεωργίου, ο γαμπρός του χωριού μας, Μιχάλης Παπαδόπουλος (Γιούλας Χαραλάμπους) που διέθεσε πολύτιμο χρόνο και υπομονή και καθάρισε τον μεγάλο πολυέλαιο του Αγίου Γεωργίου, ώστε να λάμπει από καθαριότητα.

Το εκκλησιαστικό συμβούλιο ευχαριστεί όλους όσους βοήθησαν το έργο του και εύχεται ο Θεός να τους έχει όλους καλά.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΑΓΑΠΟΥΝ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Πολύ αξιόλογες είναι δυο προσφορές χωριανών μας προς το Σύνδεσμο:

α) Ο Ταξιάρχης Δημόπουλος προσέφερε ένα πίνακα (φωτογραφία) του μεγάλου Γάλλου ζωγράφου Ντελακρουά που παριστάνει την «Ελλάδα στα ερείπια του Μεσολογγίου».

Το πρωτότυπο του πίνακα βρίσκεται στο μουσείο του Μπορντώ και αντίγραφό του στο μουσείο του Μεσολογγίου.

β) Ο Ιωάννης Δήμου Αλεξίου έναν ηλεκτρονικό υπολογιστή, κατάλληλο για εκπαίδευση νέων παιδιών.

Ο Σύνδεσμος αφού ευχαρίστησε τους δύο δωρητές μερίμνησε για την ανάρτηση σε περίοπτη θέση του πίνακα και σε ειδικό τραπέζι τον υπολογιστή στο χώρο της αίθουσας της βιβλιοθήκης.

ΕΝΑ ΑΞΙΟΛΟΓΟ ΒΙΒΛΙΟ

Στο βιβλίο «Διαδρομή εις το χρόνο» (Σκέψεις) του ένθερμου φίλου της Κουκουβίστας και συνομιλητή του Χρ. Μαλεβίτη, Μάρκου Θεοδωράκη, διαβάζουμε:

«Ο Χρήστος Μαλεβίτης ίσταται έναντι του Όντος περιδεής αλλά και συνεπαρμένος. Μορφοποιεί τους υποστασιακούς μας υποψιασμούς σε διαυγή οράματα γοητείας και δέους».

Συνιστούμε θερμά το βιβλίο αυτό. Θα το βρείτε στο βιβλιοπωλείο «Δωδώνη», Ασκληπείου 3, Αθήνα, όπου διατίθενται και τα βιβλία του Χρήστου.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΦΩΚΙΔΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗΣ

Αριθμός Πρωτ. 752

ΠΡΟΣ: Το Σύνδεσμο Καλοσκοπιτών Παρνασσίδος
«Η Αγία Τριάς», Σωκράτους 79 - 81, Αθήνα

Αγαπητοί συμπατριώτες,

Τα μέλη του Κοινοτικού Συμβουλίου και οι κάτοικοι του χωριού, σας απευθύνουμε θερμές ευχαριστίες και την ευγνωμοσύνη μας για τις πρωτοβουλίες που αναλάβατε κατά το έτος 1997 και μας συνδράματε οικονομικά στην κατασκευή έργων που κοσμούν σήμερα το χωριό μας, καθώς και την οργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων που είχαν ως συνέπεια να συγκεντρωθούν στη γη των προγόνων τους όλα τα τέκνα του χωριού μας και να νοιώσουν τη ζεστασιά του και να θαυμάσουν τις ομορφιές του.

Αποτελεί για μας τιμή να έχουμε τόσο δραστήριο Σύλλογο που να νοιάζεται για τα προβλήματα του χωριού και των κατοίκων του.

Με τη βεβαιότητα ότι θα συνεχίσετε την ανοδική σας πορεία και την πολύτιμη προσφορά σας προς τον τοπο μας, δεχθείτε και πάλι τις θερμές μας ευχαριστίες καθώς και τις ευχές μας να υποδεχθούμε με υγεία και χαρά το έτος 1998 και να αυξάνεται συνεχώς η κυκλοφορία του αγαπημένου μας εντύπου «Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ».

Καλοσκοπή 25.10.1997

Με βαθιά εκτίμηση Ο Πρόεδρος

Γ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

Τα Μέλη

Ιωάννης Αποστολόπουλος, Βασίλης Αυγερινός,
Παναγ. Βλάχος, Πολύκαρ. Γεωργίου, Κων. Ματ-
θαίου, Δημ. Τσιαμπάς

★★★

Από το Κολοράντο της Αμερικής, ο παντοτινός
συμπαραστάτης του Συνδέσμου μας και νοσταλ-
γός του χωριού μας, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΣ,
μας έστειλε την ακόλουθη επιστολή:

«Κολοράντο 5.10.1997

Αγαπητέ Θανάση,

Η επιθυμία όλων μας είναι όπως εσύ και όλα τα μέλη της οικογένειάς σου να είστε γεροί και να χαίρεστε την πρόσκαιρη ζωή.

Ατυχώς το χρόνο τούτο δεν κατάφερα να 'ρθω στο όμορφο και ιστορικό χωριό μας. Οι λόγοι είναι άσχετοι με τη θέλησή μου.

Με το γράμμα μου, σου στέλνω επιταγή δολλ. 200 για συνδρομή και ενίσχυση του Συλλόγου μας.

Όλοι πρέπει να ξέρουν ότι και οι δυο Σύλλογοι (Λαμίας και Αθηνών) έπαιξαν σπουδαίο ρόλο στην ανάπτυξη του χωριού μας και πρέπει να διατηρηθούν ισχυροί οικονομικά αφού υπάρχουν αρκετά προβλήματα που ακόμα χρειάζονται ιδιαίτερη προσοχή και με την ισχυρή βάση των Συλλόγων θα πρέπει στο μέλλον να βρουν τη σωστή λύση.

Όπως και εσύ ξέρεις το χωριό μας έχει ένα σπουδαίο κεφάλαιο και αυτό είναι τα ωραία πολλά και καθαρά νερά του, που μπορεί στο μέλλον με κρατική ενίσχυση να αξιοποιηθούν και κοντά σ' αυτά μερικά κομμάτια από τη γη του χωριού που τώρα μένει ακαλλιέργητη. Τώρα που η τεχνολογία έφτασε στο κατακόρυφο της εξέλιξης πολλά πράγματα μπορούν να γίνουν. Θα χρειαστούν όμως ισχυροί και καλά οργανωμένοι Σύλλογοι που η φωνή τους θα ακούγεται προσωπικά από τους διάφορους κυβερνητικούς παράγοντες. Αφού αυτή την εποχή υπάρχει η μηχανή που παραμέρισε την τσάπα, ή κατά το μεγαλύτερο ποσοστό του θα πρέπει να καταλάβουμε ότι μόνο η μηχανική καλλιέργεια θα παίξει πρωταρχικό ρόλο. Αυτό όμως προδιαθέτει κρατική παρέμβαση και σχετική επίβλεψη με τη συνεργασία των Συλλόγων του χωριού.

Μ' αυτά που σου γράφω, ίσως θεωρηθώ ονειροπόλος, αλλά κατά τη δική μου άποψη είναι η κατάσταση που πιστεύω ότι θα ασχοληθούν οι καινούργιες γενιές αν δεν μεσολαθήσουν κοσμογονικές καταστάσεις και ανατρέψουν την εφήμερη ισορροπία που υπάρχει στον κόσμο.

Με φιλικούς χαιρετισμούς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΣ»

★★★

Αθήνα 15 Οκτωβρίου 1997

ΠΡΟΣ: Τον Πρόεδρο του Συνδέσμου «Καλοσκοπι-
τών Παρνασσίδας»

Αγαπητέ φίλε Πρόεδρε,

Είναι το τρίτο φύλλο της εφημερίδας «ΚΟΥΚΟΥ-
ΒΙΣΤΑ» του Συνδέσμου σας που έχω πάρει με δική σας πρωτοβουλία και δεν μπορώ παρά να σε ευχαριστήσω γιατί έγινα γνώστης της δραστηριότητας του υπό την Προεδρία σας Συλλόγου καθώς και των γεγονότων που έχει να παρουσιάσει η ιστορική και όμορφη Κουκου-
βίστα.

Θα ήταν όμως παράλειψη να μη συγχαρώ τους πρωτεργάτες και όσους συμμετέχουν και συμβάλλουν στην έκδοση της Εφημερίδας, γιατί με τον τρόπο αυτοί οι απανταχού Καλοσκοπίτες δεν ξεχνούν την ιστορία, τα ήθη, τα έθιμα και τις παραδόσεις, του τόπου που κατάγονται και ξεκίνησαν για την ζωή, γιατί η εφημερίδα τους ενώνει και τους φέρνει πάντα κοντά στην ιδιαίτερη πατρίδα και αυτό αποδεικνύεται από τις χρηματικές εισφορές που αναφέρονται στην εφημερίδα.

Εύχομαι κ. Πρόεδρε με το ίδιο ενδιαφέρον να συνεχιστεί για πολλά χρόνια ακόμη η έκδοση της εφημερίδας και να είναι πάντα απρόσκοπτη και επιτυχής όπως μέχρι σήμερα, στο δε Σύλλογό σας εύχομαι μακροήμερευση για την συνέχιση του επιτε-
λούμενου για την Κουκουβίστα ωφελίμου έργου.

Με φιλικούς χαιρετισμούς
ΗΛΙΑΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
Επίτιμος Γενικός Δ/ντής
Υπουργείου Οικονομικών

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Ο Αργύρης Αργυράκης και η σύζυγός του, αρχαιολόγος, Αφροδίτη (το γένος Γρηγορίου Χασιακού) απέκτησαν αγοράκι.

- Ο Αθανάσιος και η Τούλα Σταθάκη κόρη του Γ. Χαράλαμους, απέκτησαν αγοράκι.

Να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ο Χρήστος και η Βούλα Ψωμακέλη (κόρη του Γ. Χαράλαμους-Χαϊλέρη) βάπτισαν την κόρη τους στις 25.10.1997 και της έδωσαν το όνομα Παναγιώτα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ ΣΤΗ ΛΑΜΙΑ

Η Εύη Δημ. Χαμηλού και ο Γρηγόρης Μπάκας δεν έκρυψαν τον έρωτά τους και στις 15.11.1997 σε κοσμικό κέντρο έξω από το Λιανοκλάδι, μπροστά σε περίπου 200 συγγενείς και φίλους και σε ατμόσφαιρα χαράς και γλεντιού, έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου.

Για τον ευτυχή πατέρα, Δημήτριο Ιωαν. Χαμηλό, το γεγονός είχε ιδιαίτερη σημασία γιατί συνδυάστηκε με την ετοιμασία επέκτασης της επαγγελματικής του δραστηριότητας και μαζί με τον αδελφό του Ευθύμιο Ι. Χαμηλό, ύστερα από την επιτυχία που είχε η επιχείρησις-Ψητοπωλείο με το διακριτικό τίτλο: «Τα Γυρίσματα» στην οδό Κύπρου στη Λαμία, ετοιμάζονται να λειτουργήσουν δύο νέα καταστήματα, ένα στην πλατεία Ελευθερίας, πλάι στη Μητρόπολη και το άλλο στο συνοικισμό Γαλανείκα (πρόκειται για αλυσίδα καταστημάτων).

Να ευχηθούμε κάθε ευτυχία στα νέα παιδιά που έδωσαν υπόσχεση γάμου και καλές δου-

λειές στις νέες επαγγελματικές φιλοδοξίες των δύο αδελφών. Φαίνεται ότι οι οδηγίες του αλησμόνητου μπάμπα-Γιάννη, αποδίδουν καρπούς.

ΓΑΜΟΙ

- Στον Ιερό Ναό Υψώσεως Τιμίου Σταυρού Χολαργού, στις 7 Ιουνίου, τελέστηκε ο γάμος του Παναγιώτη Δημ. Παπαγεωργίου (Αξιωματικού Π.Ν.), με την Ξένια Στεφάνου, τραπεζική υπάλληλο.

Ακολούθησε γαμίλια δεξίωση με πολύ κόσμο στη Λέσχη Αξιωματικών Ενόπλων Δυνάμεων όπου άνοιξαν σαμπάνιες, κόπηκε η πατροπαράδοτη τούρτα.

ΘΑΝΑΤΟΦΟΡΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

Δυο τραγικά γεγονότα από αυτά που συγκλονίζουν τις οικογένειες συνέβησαν στον κόσμο της παροικίας μας.

- Ο πλωτάρχης του Πολ. Ναυτικού, Βασίλης Χριστόφιλος (εγγονός του Γεωργ. Ι. Λαΐου) στις 2.30 τα ξημερώματα της 13.10.1997 έκοψε το νήμα της ζωής του όταν το αυτοκίνητο του «καρφώθηκε» σε κολώνα της ΔΕΗ, στην οδό Κατεχάκη, στον Παλάγου.

- Τραγικό θάνατο, επίσης, βρήκε ο Χαράλαμπος Γεωργιάδης σύζυγος της Λαμπρινής Μαλιβίτση-Σαμαρά στη Λαμία την ώρα που επιδιόρθωνε υδραυλικές εγκαταστάσεις.

Θερμά συλλυπητήρια στους οικείους των άνω εκλιπόντων.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

- Μνημόσυνο 40 ημερών, έγινε στον Πειραιά, στις 19.10.1997 για την ανάπαυση της ψυχής της Παρασκευής Χαράλαμους (Χαϊλέραινα).

- Παρουσία της οικογένειάς

του και πολλών φίλων που είχαν γνωρίσει το Δήμο Ι. Αλεξίου και είχαν συνεργασθεί μαζί του έγινε στον Ιερό Ναό Μητροπό-

λεως Αμαρουσίου το ετήσιο μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής του στις 19.10.97 παραβρέθησαν και πολλοί χωριανοί από Αθήνα, Λαμία καθώς και αντιπροσωπεία από το χωριό μαζί με τον πρόεδρο Γ. Αυγερινό.

- Στις 16/11/1997 έγινε στην Εκκλησία της Αγίας Παρασκευής Αμπλιανίτικα Λαμίας 40ήμερο μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής του Χαράλ. Γεωργιάδη.

Ας αναπαύσει ο Θεός τις ψυχές τους.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΘΕΟΔ. ΧΑΜΗΛΟΥ

Έφυγε στις 23 Αυγούστου 1997 μετά από σύντομη ασθένεια, η Παναγιώτα Θεοδ. Χαμηλού, σε ηλικία 77 ετών, για το χωρίς επιστροφή ταξίδι στη χώρα της σιωπής και της γαλήνης.

Η κηδεία της έγινε στην πόλη Σηάττλ της Αμερικής, εκεί όπου ζούσε από το 1948, που παντρεύτηκε το Θόδωρο Κ. Χαμηλό, Καλοσκοπίτη μετανάστη επιχειρηματία.

Η Παναγιώτα ήταν ένα από τα τέσσερα παιδιά του Αναστάση και της Ευθυμίας Χασιακού, που έζη-

σε στην Καλοσκοπή μέσα σε στερήσεις, κακουχίες και διωγμούς, όπως όλοι οι κάτοικοι του

χωριού κατά την κατοχή και τα πέτρινα χρόνια του εμφυλίου. Η μοίρα της όμως της έγραψε να ξενιτευθεί και να βρεθεί σ' έναν άλλο κόσμο, όπου υπήρχαν όλα τα αγαθά της γης.

Με τον εκλεκτό σύζυγό της δημιούργησαν μια θαυμάσια οικογένεια, αποκτώντας δυο κόρες, που μεγάλωσαν με τα ιδανικά και τις παραδόσεις, τα ήθη και τα έθιμα της πατρίδας μας Ελλάδας, δίνοντάς τους και ανάλογη μόρφωση (έγιναν καθηγήτριες Κολεγίου). Όμως, έχασαν νωρίς τον προστάτη πατέρα τους και όλο το βάρος για την αποκατάστασή τους έπεσε στην Παναγιώτα που τα κατάφερε πολύ καλά.

Από το γάμο τους απόκτησαν τρία παιδιά, η κάθε μία, που χάρηκε τα εγγόνια της η Παναγιώτα και τα φρόντισε ώσπου έφτασαν 14 - 20 χρόνων.

Στον κοινωνικό τομέα ήταν έντονη η συμμετοχή της σε κάθε εκδήλωση και προσπάθεια των ομογενών στην πόλη Σηάτλ, όπου κατοικούσε.

Ήταν ενεργό μέλος στην Ορθόδοξη Εκκλησία των ομογενών της πόλης, με σημαντική προσφορά ως την ώρα του θανάτου της. Γι' αυτό και στην κηδεία της η Εκκλησία ήταν κατάμεστη από Έλληνες της ομογένειας και όλους τους εκεί Κουκουβιστιανούς, που τη συνόδευσαν στην τελευταία κατοικία της.

Συχνά ταξίδευε στην πατρίδα μας την Ελλάδα και ποτέ δεν ξέχασε τις ρίζες της. Το τελευταίο της ταξίδι ήταν το καλοκαίρι του 1996, που επισκέφτηκε και την Καλοσκοπή για λίγες ημέρες.

Έφυγε χωρίς κανένα παράπονο απ' τη ζωή, γιατί είχε πίστη στο Θεό, αφήνοντας πίσω της μνήμη αγαθή, που όσοι τη γνώρισαν θα τη θυμούνται για την καλοσύνη της και την ανθρωπιά της. «Ως χαρίεν άνθρωπος, όταν άνθρωπος ή» (πόσο χαριτωμένος είναι ο άνθρωπος, όταν έχει ανθρωπιά), κατά το απόφθεγμα του Μενάνδρου.

Ας είναι αιωνία η μνήμη της κι ελαφρό το χώμα της αμερικανικής γης που τη σκέπασε, ο δε πανάγαθος Θεός ν' αναπαύσει την ψυχή της.

ΤΑΣΙΑ Γ. ΧΑΣΙΑΚΟΥ

ΑΝΤΙ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ

Δύο λόγια αντί για λουλούδια στον τάφο του φίλου μου

ΓΙΑΝΝΗ ΤΣΙΓΑ

*Σκληρός, τολμηρός
γενναίος, αποφασιστικός
εργατικός, δημιουργικός
καλός φίλος.*

Αυτός ήταν ο Γιάννης.

Ταξ. Δημόπουλος

ΘΥΜΙΟΥΛΑ ΚΟΛΛΙΑ

το γένος Χριστοδούλου

Από τότε που την πρωτογνώρισα εδώ και 45 χρόνια μέχρι σήμερα, που έχει φύγει πια απ' τη ζωή, μένει η εικόνα μιας αντιπροσωπευτικής γυναίκας της Γκιώνας, των τρεχούμενων νερών, του έλατου και του πουρναριού, μιας ΝΑΪΑΔΑΣ του Κεφαλόβρυσου.

Λυγερή και αεικίνητη ξεκινούσε χαράματα για το χωράφι με τις κατσίκες και την προβατίνα και γύριζε σούρουπο πια όχι για να ξαποστάσει. Ξεφόρτωνε ό,τι έφερε απ' το χωράφι, έλεγε στον Κώστα τον άντρα της: «άντε σύρε στο μαγαζί» και κείνη τάζε τα ζωντανά που τα φώναζε καθένα με τ' όνομά

του, μαγείρευε, έπηζε το τυρί, συγύριζε και καλά μεσάνυχτα πια έπεφτε για ύπνο.

Άφθαστη νοικοκυρά, χρυσοχέρα

στις δαντέλλες και τα χρωματιστά στρωσίδια, στις πίττες και όλα τα ζυματά!...

Το κενό που δεν είχε παιδιά το κάλυπτε με την αγάπη της στα ζώα και τη φύση. Ήταν γεμάτη αυθορμητισμό και αγαθότητα που καθρεφτιζονταν στα μεγάλα εκφραστικά της μάτια και το αθώο γέλιο της που το συνόδευε με καλαμπούρια, πολλές φορές πικάντικα, χιούμορ και λαϊκές παροιμίες.

Ήταν μια γραφική γυναικεία φιγούρα της Καλοσκοπής.

Η νύφη της

Επιστήμη Χριστοδούλου

ΡΕΚΟΡ ΑΝΤΟΧΗΣ

Ξεπέρασε κάθε ρεκόρ αντοχής ο μπάρμπα-Βαγγέλης Παπαδάκης που πλησιάζει να συμπληρώσει έναν αιώνα ζωής. Και θα νομίζει κανείς ότι είναι καθηλωμένος στο σπίτι και στην περιποίηση του κήπου του, όχι, μπορεί να μην πηγαίνει πια να βάφει και να περιποιείται κάθε καλοκαίρι το εξωκκλήσι της Αγίας Παρασκευής όμως φροντίζει συνεχώς και περιποιείται το χώρο του νεκροαφείου του χωριού χωρίς να ζει το φόβο του θανάτου.

Να είσαι πάντα καλά μπάρμπα-Βαγγέλη και να ξεπεράσεις τον αιώνα μας.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΝΕΩΝ

- Ο Αλέξανδρος Κολλύρης του Ευθυμίου, πέτυχε με την πρώτη του προσπάθεια στο τμήμα Οικονομικής Επιστήμης του Πανεπιστημίου Πειραιά. Οι οικονομικές επιστήμες όπως δείχνουν τα πράγματα, έγιναν παράδοση στην οικογένεια του αγαπημένου μας Θύμιου, γιατί πέρυσι χαρήκαμε για την επιτυχία στην ίδια σχολή του πρωτότοκου γιού του Νίκου που και αυτός με τη σειρά του ακολουθεί το δρόμο του πατέρα του που είναι ορκωτός λογιστής.

- Αξιοσημείωτη όμως είναι και η περίπτωση του Μάριου Πολυχρονιάδη του Στυλιανού (εγγονός του Ηλία Δανιήλ) που πέτυχε 6ος στη Σχολή Καλών Τεχνών του Μετσόβιου Πολυτεχνείου (και ταυτοχρόνως 4ος στο Πολυτεχνείο Θεσσαλονίκης). Το ταλέντο του Μάριου και την αγάπη του για το χωριό, είχαμε την ευκαιρία να το θαυμάσουμε το περασμένο καλοκαίρι που με πολύ μεράκι και χαρούμενα χρώματα φιλοτέχνησε το χώρο του γηπέδου μπάσκετ στο χωριό.

Η Ελπίδα Β. Χαραλαμποπούλου (εγγονή του Λ. Κωστούρου), πήρε πτυχίο από τη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Επίσης ο αδελφός της Μιχάλης υπέγραψε τριετές ημιεπαγγελματικό συμβόλαιο με την

ομάδα του Εθνικού Πειραιώς, στην οποία θα παίζει ως ποδοσφαιριστής.

Χαιρόμαστε παιδιά για τις επιτυχίες σας και σας ευχόμαστε καλή πρόοδο.

Ορκίστηκε χημικός

- Η Κατερίνα Θειακού κόρη της αξέχαστης Γεωργίας Ραφτοπούλου πήρε πτυχίο Χημικού με πολύ καλή βαθμολογία από το Πανεπιστήμιο της Πάτρας.

Τα βήματα της Κατερίνας ακολουθεί και η δεύτερη αδελφή της Βάσω Θειακού (Ραφτοπούλου) που παρακολουθεί και αυτή μαθήματα Χημείας σε Πανεπιστήμιο του Λονδίνου και ήδη βρίσκεται στο τρίτο έτος.

Καλή σταδιοδρομία και καλή πρόοδο να ευχηθούμε στην Κατερίνα και στη Βάσω και να τους θυμίσουμε ότι η αξέχαστη μάνα τους ήταν στην εποχή της το καμάρι του χωριού μας.

(Με την ευκαιρία κάνουμε πάλι την παράκληση να μας γνωρίσετε τα ονόματα των νέων μας που σημειώνουν επιτυχίες σε οποιονδήποτε τομέα ή δραστηριότητα της ζωής. Θέλουμε πολύ να δημοσιεύουμε ευχάριστες ειδήσεις).

ΤΟ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟ ΒΟΤΑΝΟ

Θα ήταν γύρω στα 1920 - 1930, αν θυμάμαι καλά (γιατί κατόπιν έφυγα από το χωριό), όταν ακούστηκε το παρακάτω δυσάρεστο συμβάν:

Τις ημέρες του Πάσχα έγινε γάμος τρικούβερτος. Από την Τετάρτη που αναπιάστηκαν τα προζύμια μέχρι τη Δευτέρα δεν σταμάτησαν τα λαλούμενα.

Η νύφη, μια τσουπρά πανέμορφη κι ο γαμπρός που ήταν ξενοχωρίτης και είχε έρθει σώγαμπρος, άντρας λεβέντης στιβαρός και σοβαρός.

Αφού κατακάθισε ο κουρνιαχτός από τους χορούς και τα γλέντια του γάμου ήρθε και η ώρα της απομόνωσης του ζευγαριού την οποία με τόση λαχτάρα καρτερούσαν οι νεόνυμφοι. Ήταν η πρώτη «συνεύρεσή» τους και αδημονούσαν να απολαύσουν με την ησυχία τους τις πιο χαρούμενες και ευτυχισμένες στιγμές της ζωής τους.

Αμ δε. Παρόλες τις προσπάθειες του γαμπρού στάθηκε αδύνατο να ανταποκριθεί «πλήρως» στα συζυγικά του καθήκοντα. Δέκα μέρες πάλευε δίχως αποτέλεσμα, κι ο δύστυχος είχε απελπιστεί. Άρχισε να επικρατεί εκνευρισμός και απογοήτευση και οι σχέσεις ανάμεσα στο ανδρόγυνο μέρα με την ημέρα γίνονταν ψυχρότερες. Η νύφη, το γεγονός αυτό το γνωστοποίησε στη μητέρα της. Και απο στόμα σε στόμα διέρρευσε σ' όλο το χωριό.

Μια θεία της νύφης είπε, πως έχουν κάμει μάγια στο γαμπρό κι ότι πρέπει να τα «λύσει». Στο Σκλήθρο τους είπαν υπάρχει ένας ειδικός (σεξολόγος κομπογιαννίτης).

Πήγαν και τον επισκέφθηκαν. Ο ψευτογιατρός αφού έκαμε στο γαμπρό μερικά ξόρκια αποδιώχνοντας το κακό του έδωσε και ένα βότανο που το έβραζε κι έπινε το αφέψημά του. Ύστερα από δεκαπέντε μέρες ο γαμπρός με τη νύφη χοροπηδούσαν από τη χαρά τους. Το θαύμα έγινε. Πρόβλημα δεν υπήρχε πια. Το αδρανοποιημένο όργανο έγινε ασυγκράτητο. Και η νύφη τρισευτυχισμένη. Ο βίος του ζεύγους γονιμότητας.

Η εξηντάχρονη μητέρα της νύφης πήγε και κείνη και παρακάλεσε το «γιατρό»!

- Ήρθε να μ' δώκ'ς κι μένα ένα χειρόβουλο απ' αυτόνου του χουρτάρ' να τού βράσου να ποτίσου του γέρου μ' να ιδούμι κι 'μείς οι μαύρ' χαϊρ' κι προυκουπή.

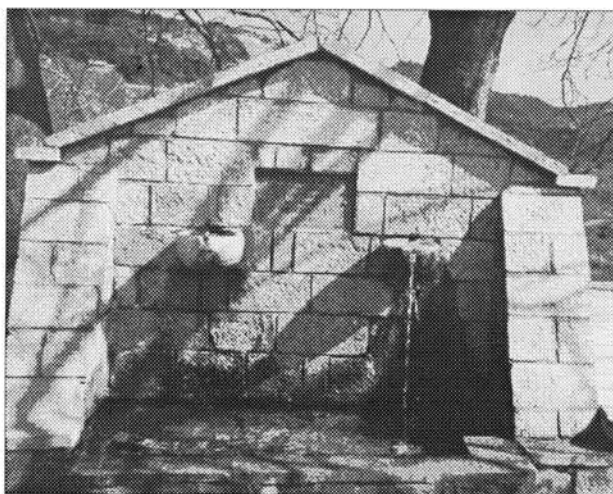
ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Στα πλαίσια της εκστρατείας καλλωπισμού του χωριού μας, που έχει ξεκινήσει το Κοινοτικό Συμβούλιο και ο Σύνδεσμός μας, έγιναν τρεις νέες πέτρινες βρύσες, η μια στην αγορά και απέναντι από την είσοδο του Κοινοτικού Γραφείου και οι δύο άλλες στις πύλες εισόδου του χωριού μας,

ΠΕΤΡΙΝΕΣ

μία στην Κακοτράχη και μία στο χώρο του μνημείου στη διασταύρωση προς το χωριό από το δρόμο της Άμφισσας.

Καθώς το κόστος κάθε έργου είναι υψηλό και τόσο το ταμείο της Κοινότητας όσο και του Συνδέσμου, έχουν πιο επείγουσες προτεραιότητες, το οικονομικό βάρος των έργων ανέλαβαν να σηκώσουν δωρητές

χωριανοί μας. Έτσι η βρύση στην κεντρική αγορά, έγινε με δαπάνη των κοινοτικών συμβούλων, Δημητρίου Τσιαμπά και Βασίλη Αυγερινού. Ενώ η βρύση της Κακοτράχης, έγινε με δαπάνες των συγγενών του πρώην προέδρου της Κοινότητας, Αναστασίου Αυγερινού. Η βρύση στο Σταυρό καθώς και η

ΒΡΥΣΕΣ

ανάπλαση του χώρου του μνημείου, έγινε με δαπάνες του Συνδέσμου και των συγγενών των Ιωάννη Ευθυμίου Χαμηλού και Νίκου Βασιλείου, στη μνήμη τους.

Ευχαριστούμε τους χωριανούς μας για τις μεγάλες αυτές προσφορές και ευχόμαστε ο θεσμός των χορηγιών να αναβιώνει και να βρίσκει πάντα πρόθυμους μιμητές.

ΣΕΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΦΩΚΙΔΑ

Στο ρυθμό των 5,4 βαθμών της κλίμακας RIXTER χόρπησε στις 11.10' το θράδυ της 5.11.97 ο Νομός μας.

Το επίκεντρο του σεισμού, ο οποίος κράτησε 10 δευτερόλεπτα, εντοπίστηκε στον Κορινθιακό κόλπο.

Η δόνηση έγινε αισθητή και στο χωριό, τους κατοίκους του οποίου φόβισε γιατί ο σεισμός θύτισε την περιοχή στο σκοτάδι για μια ώρα περίπου λόγω βλάβης που υπέστη ο υποσταθμός της ΔΕΗ.

Παρά το μεγάλο μέγεθος της δόνησης ζημιές δεν αναφέρθηκαν, όπως τουλάχιστον μας πληροφόρησε ο Πρόεδρος της Κοινότητας.

Για την ταυτότητα του ρήγματος της Ιτέας, διαβάσαμε τα παρακάτω στοιχεία (Ελεύθερος Τύπος 7.11.1997).

Ανήκει: Στο θύθισμα του Κορινθιακού Κόλπου.

Εκτείνεται: Στη θαλάσσια περιοχή Νότια από το Γαλαξίδι και την Ιτέα.

Μήκος και άνοιγμα: Ανεξερεύνητο γιατί είναι υποθαλάσσια.

ΣΕΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΑΙΩΝΑ:

18/11/1992 5,7 R

6/ 7/1965 6,3 R

18/9/1938 6,4 R

(Μόνο ο σεισμός της 18.9.1938 είχε δημιουργήσει ρωγμές σε ελάχιστα σπίτια στο χωριό και προ παντός θυμόμαστε τη μετακίνηση θράχων στη Σπηλιά και στο Γερωντόβραχο και έδωσε τη χαριστική βολή στην παραδοσιακή μας Εκκλησία του Αγ. Γεωργίου.

ΣΕΙΣΜΙΚΟΤΗΤΑ: Κάθε τριάντα χρόνια η περιοχή δίνει ένα μεγάλο σεισμό.

ΜΝΗΜΗ 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

ΝΕΚΡΟΙ ΤΟΥ ΑΛΒΑΝΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Τα βουνά της Αλβανίας είναι γεμάτα από κόκκαλα Ελλήνων. Στην Κορυτσά, στην Τρεμπεσίνα, στο Τεπελένι. Ενταφιασμένοι όπως όπως κατά τη διάρκεια των επιχειρήσεων, είτε σε μεγάλα νεκροταφεία, είτε απάνω στο χιόνι.

Η μάνα μας, η Κουκουβίστα, εστειλε 120 παλληκάρια «με το χαμόγελο στα χείλη». Δύο από αυτά δεν γύρισαν πίσω και στην επέτειο της 28ης Οκτωβρίου έχουμε υποχρέωση να τελούμε μνημόσυνο στη μνήμη τους.

Αυτοί είναι οι:

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΘΕΟΧΑΡΗΣ του ΕΥΘ.

Γιός του αξέχαστου Ευθ. Θεοχάρη (Σκαλτσίνη) είχε γεννηθεί στο χωριό το 1912. Παντρεύτηκε την Ελένη Πριοβόλου με την οποία απέκτησε μια κόρη την Ανθούλα Καραγιάννη-Θεοχάρη.

Δεκανέας του 42ου Συντάγματος Ευζώνων. Σκοτώθηκε στις 14.4.1941 στο ύψωμα Μάλι Σπατ (ύψ. 1500) Ν.Δ. του Τεπελενίου.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΤΣΟΣ

Γεννήθηκε το έτος 1916 στην Καλοσκοπή. Παντρεύτηκε την Ασήμω Κ. Τούμπα (Μαυράκη). Απέκτησε ένα γιό, το Γιώργο που ζει σήμερα στη Θεσσαλονίκη.

Υπηρετούσε στο 36ο Σ.Π. Σκοτώθηκε στις 18.3.1941 στην Πεσπάνη, ανατολικά του Τεπελενίου.

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΗ ΜΗΛΙΑ

Ακμή και παρακμή μιας μεγάλης προσπάθειας.

Το φρούτο που αναφέρει η Παλαιά Διαθήκη ότι υπήρχε στον Παράδεισο όπου ο Θεός έβαλε τους δυο πρωτοπλάστας τον Αδάμ και την Εύα, ήταν το μήλο.

Το μήλο ήταν το φρούτο όπου η Εύα με την παρότρυνση του όφη παρασύροντας και τον αφεληή Αδάμ παραβίασαν την εντολή του Θεού και δοκίμασαν την γεύση του απαγορευμένου καρπού. Η πράξη τους αυτή ήταν και η αιτία να εκδιωχθούν από τον Παράδεισο και να πληρώσουμε όλοι εμείς το αμάρτημα των δυο πρωτοπλάστων. Ο μύθος είναι παγκόσμια γνωστός.

Εμείς δεν θα αναφερθούμε στην πανάρχαια ιστορία της μηλιάς, αλλά στην Κουκουβιστιανή μηλιά πως ήκμασε και πως παρήκμασε μέσα στα 60 τελευταία χρόνια του αιώνα μας. Η μηλιά είναι ίσως το μοναδικό καρποφόρο δένδρο που φυτεύει και καρποφορεί σε όλα τα μήκη και πλάτη του πλανήτη μας.

Σε κάμπους και βουνά σε θερμά και ψυχρά κλίματα θα την συναντήσουμε να καλλιεργείται σε πάνω από 100 ποικιλίες. Ακόμη και στις χώρες της βόρειας Ευρώπης όπου το κλίμα είναι πολικό θα συναντήσουμε φυτείες από μηλιές, και το μόνο ντόπιο χυμό που σου προσφέρουν είναι ο μηλοχυμός.

Στην Κουκουβίστα όπως και στα άλλα χωριά της ορεινής Παρνασσίδας μηλιές μέχρι το 1930 δεν υπήρχαν. Εξαίρεση παρουσίαζε το χωριό Καστριώτισσα όπου οι κάτοικοι του είχαν αρχίσει να καλλιεργούν τις πρώτες ποικιλίες μηλιάς οι οποίες πήραν και το όνομά τους Καστριώτικες. Περιέργως στην Κουκουβίστα υπήρχαν σε χέρσους τόπους μηλιές σε άγρια κατάσταση.

Καρποφορούσαν αλλά τα μήλα τους ήταν στυφά στη γεύση και μικρά στο μέγεθος. Οι Κουκουβιστιανοί τα μάζευαν τα έχωναν μέσα στα άχυρα του αχυρώνα τους για να μαλακώσουν και να σιτευθούν, την δε Άνοιξη υποφερτά τρωγόντουσαν. Μια τέτοια άγρια μηλιά βρισκόταν ανάμεσα στις αιωνόβιες πουρνάρες στο εκκλησάκι του Αγιάννη και τον Σεπτέμβρη συγκέντρωνε όλους τους πιστούς τους του χωριού που την πετροβολούσαν για να ρίξουν λίγα στυφά άγρια μήλα. Δειλά, δειλά και μεμονωμένα μετά το 1930 μερικοί Κουκουβιστιανοί άρχισαν να φυτεύουν λίγες μηλιές όχι καλής ποικιλίας. Οι άνθρωποι δεν γνώριζαν ούτε το εμβόλιασμα των δένδρων, ούτε και το κλάδεμά τους που είναι βασικό στοιχείο κάθε καρποφόρου δένδρου για να έχει προκοπή. Οι μηλιές που εφύτευαν ακλάδευτες συναγωνίζονταν στο ύψος τις καρυδιές και τα μήλα που έθρεβαν ήταν μικρά και κακής ποιότητας. Το 1939 ήταν η χρονιά όπου ο Κουκουβιστιανός δάσκαλος Νίκος Χασιακός που υπηρετούσε στο χωριό άλλαξε όλα τα δεδομένα γύρω από την καλλιέργεια της μηλιάς στην Κουκουβίστα. Ήταν η χρονιά που με την καθοδήγησή του έγινε μια πραγματική έκρηξη στην ανάπτυξη της μηλοκαλλιέργειας στο χωριό.

Όλα τα παιδιά του σχολείου με την βοήθεια του δάσκαλου δημιούργησαν φυτώρια από σπάρους μήλων και τον επόμενο χρόνο χιλιάδες μηλιές φυτεύθηκαν σε όλη την καλλιεργήσιμη γη του χωριού.

Η άμιλλα για την καλύτερη φυτεία μηλιάς πήρε

διαστάσεις συναγωνισμού.

Ένας δεύτερος άνθρωπος μετά το δάσκαλο Χασιακό που με τις επιστημονικές του συμβουλές στάθηκε δίπλα στους Κουκουβιστιανούς και τους βοήθησε, ήταν ο γεωπόνος Φώτης Μπάμπαλης που είχε οικτρώ τέλος αργότερα στον εμφύλιο.

Ο Μπάμπαλης έφερε καινούργιες ποικιλίες και έμαθε τους χωριανούς πώς να εμβολιάζουν τις μηλιές στο κοντύλι και το βασικότερο πώς να τις κλαδεύουν. Εδώ θα πρέπει να αναφέρω ότι στο κλάδεμα και ειδικά στις πανύψηλες μηλιές βρήκε αντίθετους πολλούς χωριανούς που έβλεπαν τα δένδρα τους να πετσοκόβονται. Αργότερα όμως κατάλαβαν το λάθος τους.

Δεκάδες ήταν οι ποικιλίες που καλλιεργήθηκαν, θα

αναφερθώ όμως σε μια που μάλλον δεν συναντάται σε άλλη περιοχή. Είναι βέβαιο ότι πρέπει να προέρχεται από τις άγριες μηλιές που υπήρχαν στο χωριό, γιατί έχει σχεδόν τα ίδια χαρακτηριστικά σε εξευγενισμένη μορφή. Έχει γλυκόξυνη γεύση και μεγάλη αντοχή.

Αντέχει εκτός ψυγείου μέχρι και ένα χρόνο. Η εμπορικότητά του είναι πολύ μικρή σε σύγκριση με τις νέες ποικιλίες που κυκλοφορούν. Μέχρι το 1946 οι χιλιάδες μηλιές με την πολύ καλή φροντίδα

έδιναν εκατοντάδες τόννους μήλα και ήταν ένα από τα κύρια εξαγώγιμα προϊόντα του χωριού.

Δυστυχώς ο εμφύλιος με τα τόσα άλλα κακά που προξένησε στο χωριό και στη χώρα μας ήταν η αιτία να εγκαταλειφθούν ακαλλιέργητα για τέσσερα χρόνια χωράφια και δένδρα. Η επιστροφή των κατοίκων τα βρήκε σε πλήρη εγκατάλειψη και αναρχία.

Κατεβλήθησαν από τους χωριανούς μεγάλες προσπάθειες για να επανέλθουν τα εναπομείναντα δένδρα σε κάποια τάξη, γιατί τα πιο πολλά είχαν ξεραθεί από την τετράχρονη εγκατάλειψη. Η προσπάθεια αυτή ήταν και η τελευταία αναλαμπή στην καλλιέργεια της μηλιάς στην Κουκουβίστα. Από το 1960 και μετά με την μετανάστευση των κατοίκων προς τα αστικά κέντρα η εγκατάλειψη της γης και των δένδρων υπήρξε οριστική. Έρμαια της τύχης τους και χωρίς καμιά φροντίδα χιλιάδες μηλιές μένουν όρθιες ξερές ή μισόξερές για να θυμίζουν την εποχή όπου οι Κουκουβιστιανοί με την βοήθεια του δάσκαλου Χασιακού και του γεωπόνου Μπάμπαλη κατόρθωσαν με την μεγάλη τους εργατικότητα και υπομονή να φτιάξουν έναν μεγάλο μηλεώνα που θα τον ζήλευαν και οι σημερινοί μηλοκαλλιεργητές.

Εμείς οι περασμένοι στα χρόνια που δώσαμε εκείνη την εποχή όλο τον εαυτό μας και το μεράκι μας για εκείνο το επίτευγμά, μας ραγίζεται η καρδιά βλέποντας σήμερα την εγκατάλειψη και την ερημιά που πλανάται επάνω από τα άλλοτε γόνιμα χωράφια με τις θαυμάσιες μηλοφυτείες και η σκέψη μας τρέχει σε εκείνους τους σκληρούς αλλά χαμένους κόπους και προσπάθειες.

Τί να γίνει, τα πάντα ΠΕΙ όπως είπε και ο αρχαίος ημών πρόγονος Ηράκλειτος.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΜΠΕΡΤΣΕΚ Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

1880 - 1920

του Γιάννη Τριανταφύλλου - Πράντζα

Ζ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Εμείς κάναμε την διαλογή του χωρίζοντας τις πέτρες στο είδος του μετάλλου που περιείχαν, σίδηρο, μόλυβδο, κασίτερο, άργυρο. Από το χρώμα που είχε η κάθε πέτρα ξεχώριζε και το είδος του μετάλλου που περιείχε μέσα της. Στη διαλογή του μεταλλεύματος η εταιρία έστελνε συνήθως εργάτες μικρής ηλικίας, και άτομα που είχαν προβλήματα υγείας. Ήταν εργασία που γινόταν στο ύπαιθρο, μες τον ήλιο το καλοκαίρι και στο κρύο το χειμώνα. Ο οικισμός ήταν μισή ώρα μακριά με τα πόδια από τις μπουέκες των γαλαριών και από το σημείο διαλογής του μεταλλεύου. Για να πιάσουμε δουλειά φεύγαμε από τις καλύβες πολύ πρωί.

Η εργασία στο διαλογητήριο δεν ήταν πολύ κουραστική, ήταν όμως πολύ ανθυγιεινή από την πυκνή σκόνη που αιωρείτο στην ατμόσφαιρα και ιδιαίτερα από τον μόλυβδο που περιείχε. Η δυσκολία ήταν έως ότου να συνηθίσω να ξεχωρίζω από το χρώμα την κάθε πέτρα το είδος του μετάλλου που περιείχε. Δεν είχαν περάσει ούτε είκοσι ημέρες από την πρόσληψή μου και πάνω που είχα αρχίσει να στρώνω στη δουλειά ένα πρωινό που ξύπνησα να ετοιμασθώ να φύγω για δουλειά ένοιωσα μια γενική αδιαθεσία αλλά δεν είπα σε κανέναν τίποτα, και έφυγα μαζί με τους άλλους για το διαλογητήριο. Η κατάσταση της υγείας μου αντί να βελτιωθεί όσο περνούσε η ώρα χειροτέρευε. Με το ζόρι κρατιώμουν άρθιος.

Το μεσημέρι ποιος ξέρει πόσο θα είχε ανέβει ο πυρετός μου και εκεί που κάθισα για λίγο να ξεκουραστώ με παίρνει ο ύπνος. Οι άλλοι νεαροί που δουλεύαμε μαζί αντί να μου συμπαρασταθούν και να με βοηθήσουν να επιστρέψω στην καλύβα, ίσως γιατί δεν πήραν είδηση ότι είχα αρρωστήσει θέλησαν να σπάσουν πλάκα μαζί μου πήραν από τα βαγονέτα που κουβαλούσαν το μετάλλευμα μούργια από το λάδι που είχαν λαδώσει τις ρόδες τους και είχε γίνει από την τριβή σκέτη μαύρη μπογιά, και καθώς ήμουν σε βαθύ ύπνο μου μασκάρεψαν όλο το πρόσωπο φτιάχνοντας με τα δάκτυλά τους μουστάκια και γένια. Από τα δυνατά γέλια και τα χωρατά τους σε κάποια στιγμή ξύπνησα, ζαλισμένος και άρρωστος καθώς ήμουν αθήσα στον πισινό μου και άρχισα τα κλάματα. Ο προϊστάμενος του συνεργείου ακούγοντας από τη μια τα γέλια των παιδιών και από την άλλη τα δικά μου κλάματα ήλθε να δει τη ακριβώς συνέβαινε. Ο άνθρωπος είδε σε ποιά κατάσταση βρισκόμουν με σήκωσε όρθιο και κρατώντας από το χέρι με συνόδεψε ως την καλύβα.

Εμείνα κλινήρης 10 ημέρες, ο πυρετός με είχε εξαντλήσει και αδυνατήσει πολύ, αυτό είχε σαν συνέπεια όταν συνήλθα από την αρρώστια και πήγα να ξαναπιάσω δουλειά ο προϊστάμενος να μη με δεχτεί.

“Παιδί μου είσαι πολύ αδύνατο και θα ξαναπέσεις στο κρεβάτι εάν δουλέψεις πάλι εδώ” μου είπε. Εμπρός όμως στην επιμονή μου αποφάσισε να με στείλει σε μια πιο ελαφριά δουλειά. Από αύριο μου είπε θα πηγαίνεις στο νεκροταφείο της εταιρείας” ήταν 500 μέτρα βοριότερα :και θα βοηθάς το νεκροθάφτη που ανοίγει εκεί τάφους. Το μόνο που θα κάνεις είναι να του κουβαλάς τα εργαλεία και να του φέρνεις νερό από την κοντινή πηγή για να πίνει. Μέσα μου δεν ένοιωσα και πολύ ευχάριστα για τη νέα δουλειά που μου βρήκε, το αποφάσισα όμως γιατί έβλεπα ότι τυχόν άρνησή μου να πάω θα με άφηνε άνεργο. Πράγματι από την επομένη ημέρα έγινα βοηθός του νεκροθάφτη. Η δουλειά στο νεκροταφείο δεν ήταν βαριά, διάφορα θελήματα έκανα χωρίς ιδιαίτερη κούραση.

Από τον νεκροθάφτη δεν είχα κανένα παράπονο, μου φερόταν πολύ στοργικά και με συμβούλευε σαν να ήμουν παιδί του. Ήταν αγαθός άνθρωπος και καθώς μου έλεγε νεκροθάφτης έγινε μετά από κάποιο σοβαρό ατύχημα που έπαθε μέσα στη γαλαρία είχε καταπλωθεί από πτώση οροφής και έμεινε μισοανάπηρος τον έστειλαν να κάνει αυτή τη δουλειά σαν πιο ελαφριά. Εμένα εκείνο που με ενοχλούσε και έμεινε μέσα μου σε όλη την επόμενη ζωή μου ήταν η μυρωδιά του νεκροταφείου. Ακόμη και σήμερα αν και έχουν περάσει 70 χρόνια από τότε, εάν περάσω από κάποιο άγνωστο τόπο που να υπάρχει νεκροταφείο η μυρωδιά του θα με ενοχλήσει και αμέσως θα το εντοπίσω. Περιέγραψα το ξεκίνημά μου και την γνωριμία μου με το εργοτάξιο του Λαυρίου τους πρώτους 2 μήνες στα εννιά μου χρόνια για να δώσω μια εικόνα της ζωής των παιδιών τότε με τα παιδιά των σημερινών γενεών και να συγκρίνουν οι αναγνώστες πόσα πράγματα άλλαξαν μέσα σε 70 χρόνια στη ζωή των ανθρώπων. Προτού αλλάξω κεφάλαιο στην αφήγησή μου θα ήταν παράλειψη να μην αναφερθώ στη δουλειά που έκαναν τα μικρά παιδιά μέσα στις μπουέκες των γαλαριών και στα έγκατα της γης.

ΤΟ ΕΡΓΟΤΑΞΙΟ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΗΛΙΚΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

Στα μεταλλεία του Λαυρίου δεν γινόταν καμιά διάκριση στην ηλικία, τα μικρά παιδιά δούλευαν και αυτά όπως και οι μεγάλοι εργάτες 8 ώρες στη βάρδια τους. Ακολουθούσαν το συνεργείο μέσα στη γαλαρία που έκανε την εξόρυξη και φόρτωναν το μετάλλευμα

στα βαγονέτα.

Όταν τα γέμιζαν τα έσπρωχναν μέχρι ενός σημείου (διασταύρωση γαλαριών) για να τα σύρουν στη συνέχεια πολλά μαζί τα μουλάρια.

Μετά επέστρεφαν πίσω στο συνεργείο με άδεια βαγονέτα για να τα ξαναγεμίσουν.

Δουλειά κουραστική και πολύ ανθυγιεινή. Η αποπνικτική ατμόσφαιρα από την αιωρούμενη σκόνη σε βάθος 500 και 1000 μέτρων στα έγκατα της Γης και η μεγάλη υγρασία από τα νερά που έτρεχαν από τις οροφές των γαλαριών ήταν αρκετό για να τους φθείρουν την υγεία για όλη τους τη ζωή ανεπανόρθωτα. Τον επόμενο χρόνο δούλεψα και εγώ στην παραγωγή της γαλαρίας και γνωρίζω πολύ καλά σε τί δύσκολες συνθήκες δούλευαν αυτοί οι πιτσιρίκοι.

Ειδικά θα αναφερθώ σε μια δύσκολη και πολύ επικίνδυνη αποστολή που έστελναν κάθε μέρα αυτά τα μικρά παιδιά μέσα στο σκοτεινό και επικίνδυνο λαβύρινθο των γαλαριών.

Μέσα στις γαλαρίες σε διάφορα σημεία υπήρχαν μικρές πηγές με πόσιμο νερό. Όταν οι μεγάλοι εργάτες της ομάδας διψούσαν για νερό απαιτούσαν από έναν πιτσιρίκο που ήταν μαζί τους να πάει να γεμίσει το κανάτι νερό για να πούν. Η απόσταση που τους χώριζε από την πηγή ήταν πολλές φορές και τα 1000 μέτρα.

Για να φθάσεις μέχρι την πηγή, βάδιζες μέσα από δαιδαλώδεις γαλαρίες όπου κυκλοφορούσαν μεγάλοι αρουραίοι. Να βαδίζεις δε φωτίζοντας το δρόμο σου με ένα μικρό λαδοφάναρο που μόλις έβλεπες στα δυο μέτρα μπροστά σου, και πρόσεχες να μην πεδικλωθείς από πέτρα που τυχόν είχε πέσει από την οροφή.

Εάν κατά λάθος σου έσθυνε το φανάρι ήσουν χαμένος μέσα στην κόλαση του σκότους και του βάθους. Εάν πάλι από λάθος άλλαζες πορεία, ήσουν χαμένος για πάντα, δεν θα σε εύρισκαν μάλλον ποτέ.

Τα μήκη των γαλαριών ήταν πολλά χιλιόμετρα, και οι διακλαδώσεις αμέτρητες. Δυστυχώς κανένας από τους μεγάλους δεν σκεφτόταν αυτούς τους κινδύνους ή τους παρέβλεπε και έβαζαν σε κίνδυνο καθημερινά τα μικρά αυτά παιδιά.

Θα αναφερθώ σε μια προσωπική μου εμπειρία σε μια αποστολή μου για να κουβαλήσω νερό, η οποία μου έχει μείνει ακόμη και σήμερα αξέχαστη. Την ομάδα που κατεβήκαμε στη γαλαρία για να πιάσουμε δουλειά δεν την αποτελούσαν 12 άτομα όπως ήταν η σύνθεσή της, αλλά 6, τα υπόλοιπα απουσίαζαν. Πιτσιρίκος ήμουν μόνο εγώ μαζί τους. Σαν πιάσαμε δουλειά και οι ώρες περνούσαν έσκασα από τη δίψα. Εγώ και να διψούσα δεν με πολυθασάνιζε, εκείνο που με στενοχωρούσε ήταν μην μου πουν οι μεγάλοι πως διψάνε και με στείλουν να τους φέρω νερό, και επειδή ντρεπόμουν να τους το αρνηθώ από εγωισμό, μπήκα σε μεγάλο προβληματισμό. Μέσα μου έκανα κρυφές παρακλήσεις στο Θεό να μη διψάσουν οι πιο μεγάλοι.

Ο λόγος που με είχε κυριέψει τόση φοβία ήταν το εξής γεγονός:

Την προηγούμενη μέρα δίπλα στη μικρή πηγή που θα πήγαινα να πάρω το νερό (απέιχε από το σημείο που

εργαζόμασταν γύρω στα 500 μέτρα), είχε καταπλακωθεί και σκοτωθεί ένας εργάτης των μεταλλείων. Το ατύχημα για μένα ήταν ότι τον είχα δει με τα μάτια μου να τον έχουν ξαπλωμένο δίπλα στην πηγή με το κεφάλι του πολτοποιημένο. Αυτή η εικόνα, του σκοτωμένου εργάτη, μου είχε μείνει μέσα μου και νόμιζα πως θα τον βρώ μπροστά μου όταν θα πάω για νερό.

Σε κάποια στιγμή ο αρχηγός της ομάδας με φώναξε να τον πλησιάσω. Βρε Γιαννάκη, μου λέει με φωνή παρακλητική, έχουμε σκάσει από τη δίψα, δεν πας να μας φέρεις λίγο νερό;

Σαν κεραυνός έπεσαν τα λόγια του επάνω μου.

- Δεν γίνεται, του απαντώ, να μην πάω; ντράπηκα να του πω καθαρά ότι φοβόμουν. Αυτός όμως επέμεινε στην απαίτησή του.

Τί να κάνω, παραμέρισα το φόβο μου, πήρα από το ένα χέρι το κανάτι και από το άλλο το λαδοφάναρο και ξεκίνησα.

Το ευτύχημα ήταν ότι δεν συνάντησα στο δρόμο μου κανένα αρουραίο. Θα πάθαινα οπωσδήποτε συγκοπή καρδιάς.

Σαν έφθασα στην πηγή χωρίς να ρίξω το βλέμμα μου καθόλου προς την πλευρά όπου είχε σκοτωθεί ο εργάτης, άπλωσα το χέρι με το κανάτι και το γέμισα νερό.

Όταν επέστρεψα στην ομάδα με το κανάτι γεμάτο νερο, τους βρήκα όλους να κάθονται κάτω και να με κοιτάζουν άφωνοι και αποσβολωμένοι. Όταν τους πλησίασα σηκώθηκε ο αρχηγός της ομάδας όρθιος, ένας άνδρας μέχρι εκεί πάνω με χάρεισε στο κεφάλι και μου είπε με δυνατή φωνή:

«Μπράβο ρε Γιαννάκη, εγώ ομολογώ ότι δεν θα πήγαινα να φέρω νερό με κανέναν Θεό. Δίκαια ρε παιδί μου εσάς τους Λιδορικιώτες σας λένε παληκάρια».

Αυτός ήταν νησιώτης. Εγώ αμέσως το πήρα επάνω μου και έκανα τον κόκορα, απορώντας δήθεν για το θαυμασμό του σε μένα και την αρνηση τη δική του. Μέσα μου όμως έλεγα άχ, καϊμένη που να 'ξερες ότι αν κοιτάξεις το παντελόνι μου θα το βρεις το μισό κατουρημένο.

Το αστείο είναι ότι την επομένη ημέρα στο ίδιο συνεργείο έστειλαν δυο μαζί παρεα για να πάνε να φέρουν νερό και αρνήθηκαν να πάνε και οι δυο.

Ο αρχηγός της ομάδας πειραχτικά τους έλεγε: «Βρε, δεν ντρέπεστε το Γιαννάκη που πήγε μόνος του και έφερε νερό και εσείς φοβάστε και οι δυο μαζί να πάτε;».

Τελικά η ομάδα νερό δεν ήπνε. Είναι λίγο δύσκολο να περιγράψει κανείς τις δυσκολίες που αντιμετώπιζαν καθημερινά αυτά τα παιδιά και την μεγάλη αδιαφορία που υπήρχε για τις ανθυγιεινές συνθήκες που δούλευαν τόσο από την εταιρία όσο και από το ίδιο το κράτος. Και πόσες χιλιάδες ιστορίες θα μπορούσαν να γραφούν σαν αυτή τη δική μου που περιέγραψα και ασφαλώς πολύ χειρότερες και καθόλου ρομαντικές. Οι επιδράσεις που είχαν στην υγεία τους οι κακές συνθήκες δουλειάς εκδηλώνονταν όταν πατούσαν τα σαράντα. Η υγεία των πιο πολλών είχε φθαρεί ανεπανόρθωτα.

Συνέχεια στο επόμενο φύλλο μας

ΕΙΣΦΟΡΕΣ

1301 Τσώνος Αλέξανδρος (Λαύριο)	10.000	του συζύγου της και του πατέρα της	
1302 Αντωνίου Μαρία εις μνήμην του συζύγου της Δημητρίου για τα 2 χρόνια από το θάνατό του	5.000	Νικ. Χαραλάμπους	10.000
1303 Βασιλοπούλου Σούλα (το γένος Μαλεβίτση) στη μνήμη του αδελφού της Χρ. Μαλεβίτση	3.500	1313 Πασσαλή Ελένη του Ν. (Λαμία) στη μνήμη του συζύγου της Νικολάου και Ευσταθίας Τομαρά και Ευθυμίου Βλάχου	5.000
1304 Μαλεβίτση Φωτεινή στη μνήμη του γιού της Χρήστου	3.500	1314 Μαλεβίτση Πόπη του Χρήστου στη μνήμη του συζύγου της	10.000
1305 Παπακώστα Ελένη (το γένος Μαλεβίτση) στη μνήμη του αδελφού της Χρ. Μαλεβίτση και εξαδέλφου της Χρ. Μαλεβίτση (Σουπογιάννη)	5.000	1315 Αχλαδάς Νίκος του Χαρ.	5.000
1306 Αλεξίου Φιλίτσα στη μνήμη του συζύγου της Δήμου	10.000	1316 Τσουλανδρή Χρυσούλα στη μνήμη του συζ. της και των αδελφών της	3.000
1307 Αλεξίου Αγαπητός στη μνήμη του αδελφού του Δήμου Αλεξίου	10.000	1317 Τσουλανδρή Μορφούλα στη μνήμη του πατέρα της	2.000
1308 Ραπτόπουλος Ζαχαρίας Ευαγ. (Λαμία)	25.000	1318 Μαίρη Χαμηλού - Δημάκου (ΗΠΑ) στη μνήμη της μητέρας της Παναγιώτας Θ. Χαμηλού	5.000
1309 Καραϊτζίδου Γαρυφαλλιά (Θεσ/νίκη) στη μνήμη Πέτρου Δημόπουλου	5.000	1319 Τασία και Γεώργιος Χασιακός στη μνήμη Παναγιώτας Θ. Χαμηλού	5.000
1310 Κορνάκος Δημήτριος	5.000	1320 Κυριαζής Σπύρος	10.000
1311 Ραπτόπουλος Γεώργιος (ΗΠΑ)	54.325	1321 Μαργαρίτα Κων. Τούμπα στη μνήμη του πατέρα της	10.000
1312 Σταθάκη Πόπη του Παναγ. στη μνήμη		1322 Καίτη Χατζάκου (Γαλακτοβιομηχανία ΜΕΒΓΑΛ Θεσ/νίκης) στη μνήμη των γονέων της	20.000

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΗΤΑΝ ΑΠ' ΤΗ ΓΚΙΩΝΑ

- Για πού με το καλό; τον ρωτάω.
- Για του Μπράηλου.
- Κατάγεσαι από 'κει;
- Πιο ζερβά, απ' τη Γκίωνα. Θές να μάθ'ς; Απ' τη «Σ'κιά». Αυτήν την ξέρ'ς; Δωριέας είμι.
- Κοντά στην Άμφισσα;
- Πώς μ' τ'ν είπες;
- Μαθές απ' τα Σάβωνα;
- Ε, πιο πιά' ή' γάκ'. Σ' είπα, απ' την Γκίωνα.
- Κι επαγγέλλεσαι;
- Πώς μ' τώπες;
- Δηλαδή τί δουλειά κάνεις;
- Δ' ηεί; Νά, τοιουπάν'ς είμι.
- Είσαι Τσέηγκας;
- Δεν έχου τόσα, μα με φτάνι.
- Είσαι παντρεμένος;
- Ιέχου τη Γιουργούλα μ'.
- Παιδιά έχεις;
- Ιέχου ανιγίδια. Το π'δί η' κατεθ'κι ανιγίδμ' είνι.
- Κι είχες έρθει να τον δείς;
- Ιγώ τουν χάψα να με θάν' σε μια θέσ'.
- Και δεν σε έβαλε;
- Άστα, άστα! μην τα μουλουγάς και μην τα κραίν'ς.

Την ίδια στιγμή μπαίνει ο ελεγκτής των εισιτηρίων με το τρυπησόν του στο χέρι:

- Παρακαλώ τα εισιτήρια.

Τρύπησε το δικό μου και μου το 'δωσε. Πήρε και του φίλου... «Μα το εισιτηριό σας, του κάνει με γοργή παρατήρηση, είναι για την τακτική αμαξοστοιχία! Αυτή εδώ είναι η «Ταχεία»! Θα πληρώσετε τη διαφορά!» Ο άνθρωπός μου τον τήραξε. Ήταν κάτι τις το απρόβλεπτο. «Θαύμα ατραξιόν!» συλλογίστηκα...

- Θα πληρώσετε τη διαφορά, ξαναήθει. Κι άνοιξε να συμβουλευτεί το κιτάπι του.

- Μαθές; κάνει ο άμοιρος, επειδή τρέχει, αυτού του θέη'ς να μ' πεί;

- Φυσικά!!
- Ορέ π'όμ. ποιός του βιάζ; θέη' κι τρέχει. Ας πασάινει αγαλιότερα... Τί στην ευκή, πασίν' σαν να τούβαλαν νέφτ' στου κ...
- Τί ής ρε μπάρμπα!! Του απάντησε ο υπάλληλος. Δεν βιάζεσαι εσύ, βιάζονται οι άηθοι.
- Ας πληρώσουν αυτοί'!! Τί με φουρτών'ς ιμένα;

Γ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ (Μαργιοθακιώτης)

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ

Η Διεύθυνση Δασών Φωκίδας έχει προγραμματίσει τη λειτουργία της ελεγχόμενης κυνηγετικής περιόδου για τον Σεπτέμβριο του 1998 δηλαδή μετά από 10 μήνες περίπου από τώρα.

Τα μέχρι σήμερα όμως έργα υποδομής τόσο από πλευράς Δασαρχείου όσο και ιδιωτών δεν φαίνεται να προχωρούν με ικανοποιητικό ρυθμό, γεγονός που επισημαίνει και η Ομοσπονδία Συλλόγων Β.Α. Παρνασσίδος με το παρακάτω έγγραφο που έστειλε στο Δ/ντή Δασών Φωκίδας.

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΩΝ
Β.Α. ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ
Αθήνα 25.11.97
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΔΑΣΩΝ ΦΩΚΙΔΑΣ
ΑΜΦΙΣΣΑ

ΘΕΜΑ: Εξασφάλιση προϋπολογισμού εγκαίρης και αποτελεσματικής λειτουργίας της ελεγχόμενης κυνηγετικής περιοχής ΦΩΚΙΔΑΣ.

Η υλοποίηση της ιδέας ίδρυσης της ελεγχόμενης κυνηγετικής περιοχής για την αξιοποίηση των φυσικών πόρων και των συγχρητικών πλεονεκτημάτων της ευρύτερης περιοχής του Ανω Ρου του Μόρνου, αποτελεί μια αξιόπαινη και ρεαλιστική αναπτυξιακή απόφαση της Διεύθυνσης Δασών Φωκίδας.

Η ολοκληρωμένη, μεταβατική περίοδος και η προβλεπόμενη λειτουργία της, από το Σεπτέμβριο του έτους 1998, θα εδραιώσει την πρώτη αυτή αναπτυξιακή δραστηριότητα στην αναπτυξιακή, προβληματική αυτή περιοχή

Ο ΕΝΔΥΜΙΩΝΑΣ, Η ΣΕΛΗΝΗ ΚΑΙ Η ΑΦΕΓΓΑΡΗ ΓΚΙΩΝΑ

Του Ήλιου η όμορφη αδερφή, η λαμπερή Σελήνη, τον αδερφό της σκιάζεται, το λάλα της φοβάται, ζηλεύει αυτός τα κάλλη της και τη χρυσή της νιότη.

Ο Ήλιος ράζει την αυγή κι όσο φωτάει την πλάση κι όσο τη μέρα περπατεί στην ουρανοκαμάρα, κοιμάται μες στ' ολόχρυσο παλάτι του η Σελήνη, κοιμάται όλο το χάραμα, κοιμάται όλο το γιόμα, κοιμάται και το δειλινό και το δροσάτο σούρπο, κοιμάται και νειρεύεται και βλέπει στ' όνειρό της τον όμορφο Ενδυμίωνα, τον μπιστικό της Γκιώνας.

Κι όταν ο Ήλιος χάνεται και σκοτιδιάζει η μέρα και πάει μες στο παλάτι του την νύχτα και πλαγιάζει, τότες η νυχτοδρόμισσα Σελήνη ξεπροβάλλει και δείχνει τ' ώριο της κορμί, τη φωτερή της όψη κι απλώνει τα πλεξούδια της, που 'ναι, θαρρείς, μετάξια, πάνω από κάμπους και βουνά κι απάνω από λιβάδια, λαμπροφωτάει τον Παρνασσό, χρυσώνει τα Βαρδούσια κι αυτή την Γκιώνα την ψηλή τη χρυσοπασπαλίζει.

Τη νύχτα βγαίνει μοναχή, τη νύχτα σκάει η Σελήνη, βγαίνει στοργυλογιόμιστη και κυκλογυρισμένη και λάμπει σα βασίλισσα, σα ρήγισσα όλη αστράφτει με την ασημούφαντη ντυμένη φορεσιά της, βλέπει την ομορφάδα της και χάνεται η πούλια, αποτραβιέται ο αυγερινός και σβήνουνται όλα τ' άστρα.

Τούτη την ώρα για βοσκή πετάνε οι νυχτερίδες, ανάβουν οι κωλοφωτίες στην πλάτη του λυχνάρι, βγαίνουν τα ζούδια απ' τις μονιές, τ' αγρίμια απ' τα γατάκια, βγαίνουν κι οι τσοπάνηδες και τις κοπές σκαρίζουν, σκαρίζει κι ο Ενδυμίοντας τα γίδια του κι εκείνος, στην Πυραμίδα τα βοσκά, τα ρίχνει στη Λειρίτσα, μα μες στις Γκιώνας πιο πολύ τα φέρνει τα λιβάδια, τα πάει στο Μακρυλάκκωμα, τα πάει μες στη Σκασμάδα, τα πάει και μες στο Διάσελο και στη χλωρή την Τρούπη.

Βόσκουνε στον κεδρόλογγο τα γιδερά απλωμένα,

ιης Φωκίδας και θα δώσει το πρώτο μήνυμα αισιοδοξίας για την εξοδό της από την ολοκληρωτική κοινωνικοοικονομική κατάρρευση.

Η θεική αυτή αναπτυξιακή πρωτοβουλία για να αξιοποιηθεί, στον προβλεπόμενο χρόνο και να προσφέρει το περισσότερο στην ανάπτυξη της περιοχής, πιστεύουμε ότι πρέπει μέσα στον απομείνανα χρόνο, να συμπληρωθεί από τις ανωτέρω υποδομές και υπηρεσίες, ήτοι:

α) Την εξασφάλιση, εντός του χώρου της ελεγχόμενης κυνηγετικής περιοχής, σύγχρονων εγκαταστάσεων οίεγης, εστίασης και περιθαλψής, για την άνετη και ασφαλή διαμονή των επισκεπτών και την πρόκληση παράτασης του χρόνου διαμονής τους.

β) Την εγκαίρη πρόσληψη επαρκούς επισημινικού, τεχνικού και βοηθητικού προσωπικού, που θα καλύπτει όλες τις λειτουργικές ανάγκες της ελεγχόμενης κυνηγετικής περιοχής. Η εξεύρεση του προσωπικού αυτού είναι χρήσιμο ν' αναζητηθεί από την ίδια περιοχή.

γ) Την εκπαίδευση και εξαιδίκευση, όλων των κατηγοριών προσωπικού, για ν' ανταποκριθεί με αποτελεσματικότητα στο έργο του.

δ) Την ενημέρωση και την ενίσχυση των επαγγελματιών, που καλούνται να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στους επισκέπτες κυνηγούς και να ωφεληθούν επαγγελματικά.

Η εγκαίρη υλοποίηση, των ανωτέρω προτάσεων, αποτελεί βασική προϋπόθεση για την άρτια υποδομή και αποτελεσματική λειτουργία του όλου μηχανισμού της ελεγχόμενης περιοχής.

Η μεταβατική περίοδος, που οίεργσε την περιοχή από τον κυνηγετικό τουρισμό, λήγει σε ένα 10/μηνό περίπου και αγωνιούμε εάν για την πραγματοποιήση των ανωτέρω υπάρχει προγραμματισμένη πρόβλεψη.

Επιθυμία μας αποτελεί να συμβάλλουμε και εμείς στην επιτυχία της αναπτυξιακής αυτής δραστηριότητας αι γι' αυτό, πέραν από την ανησυχία που εκφράζουμε, είμαστε πρόθυμοι να προσφέρουμε τις υπηρεσίες μας.

Για την ενημέρωσή μας, πάνω στις ανωτέρω θέσεις και τις προβλέψεις

γλυκός αχός ανάλαφρος σκορπιέται απ' τα κουδούνια, γλυκά - γλυκά μες στη νυχτιά γροικιέται κι η φλογέρα, που παίζει ο Ενδυμίοντας, ο όμορφος τσοπάνης.

Κάποτε κόβει το σκοπό, αφήνει το τραγούδι και σαλαγάει τραχιά - τραχιά γίδια και γιδοδόσχια, πιάνει έναν βράχο πάρωρα, διαλέει ένα καρκάνι και βάρυπνος κοιτάζεται και νυσταγμένος γέρνει.

Κοιμάται ο Ενδυμίοντας, γλυκά - γλυκά κοιμάται.

Απ' όξω ξεφεγγάρωσε και τώρα απ' άκρη σ' άκρη, σα να 'ναι μέρα, μια χαρά φεγγοβολάει ο τόπος, φεγγοβολάει από το φως όπου η Σελήνη ρίχνει.

Νά τη, στον Ενδυμίωνα που πάει κοντά η Σελήνη, γλυκά - γλυκά τόνε ξυπνά, γλυκά - γλυκά του λέει:

- Ξύπνα, ξανθέ Ενδυμίωνα, ξύπνα και μην κοιμάσαι.

- Ποιός τ' όνειρό μου μου χαλά, τον ύπνο ποιός μου κόβει;

- Εγώ, η Σελήνη η ολόχρυση, η φεγγαρίσια κόρη, βασίλισσα είμαι της βραδιάς και ρήγισσα της νύχτας κι έχω, δες, πριγκηπόπουλα χιλιάδες άστρα απάνω.

- Νύχτα 'ναι κι όλοι ονειρώνται, εσύ πώς δεν κοιμάσαι;

- Εγώ τις νύχτες περπατώ και τις αυγές κοιμάμαι.

- Και τί γυρεύεις από εμέ, τί θέλεις τέτοιαν ώρα;

- Όξω η πλάση ερωτεύεται κι ύπνος 'σέ πώς σου πάει;

- Όλη τη νύχτα βόσκαγα και νύσταξα ο καημένος κι έγεια και κοιμήθηκα σ' αυτόν εδώ το βράχο, μα 'ναι σκληρό το στρώμα του, τραχιά η πετροδεσιά του, μ' έφαγε η πάγρα του βουνού και της βραδιάς τ' απόγι.

- Ακόμα η νύχτα 'ναι πολλή, τον ύπνο θα χορτάσεις.

- Ολονυχτίς μ' αγκύλωναν τα φύλλα απ' τις κερδίτσες, τ' αγκάθια από τους πάλιουρες κι απ' τ' άγρια αστάχια οι αγάνες, που σκάλωσαν στην κάπα μου, καθώς λογγογυρνούσα, έχω κι αχτένιστα μαλλιά κι άσχημος θα 'μαι, αλήθεια.

- Όριος που 'σαι, Ενδυμίωνα, στου φεγγαριού τ' ασημί, ώριο τραγούδι που φυσάς στο κούφιο το καλάμι, μ' ακόμα 'ναι πιο ωριότερη του βράχου σου η κρυψώνα.

Καλότυχη είν' η κορασιά π' αυτού μ' εσέ κοιμάται!

- Εγώ δεν έχω κορασιά, εγώ δεν έχω αγάπη, μένανε η αγάπη μου τούτο είναι το σουραύλι, που παίζω, σίντας την κοπή σκαρίζω στα λογγάρια, κι αντιλαλούνε τα βουνά κι αχολογούνε οι κάμποι.

Άσε στο σιάδι μοναχό να βόσκει το κοπάδι, άσ' το και τα μαντρόσκυλα πιστά το συντροφεύουν κι έλα στ' απόσκια της πλαγιάς και στα ζερβά του λόγγου, πάμε σε τόπια απόκρυφα, που εγώ δεν τα φωτίζω, πάμε στο Γεροντόβραχο, αλλ' αν αλλού χαλεύεις, πάμε στην Αρκουδότρυπα κι άμα κι εκεί δε θέλεις, πάμε στην Κορακοφωλιά, στο ερωτικό λημέρι, να πούμε την αγάπη μας, δε θα μας δει εκεί μάτι!

Έλα να νυχτοσμίγουμε μες στις σπηλιές της Γκιώνας, να σε χορταίνω με φιλιά, να σε μεθάω με χείδια κι όταν κοντά στη χαραυγή θα σε βαραίνει η υπνίλα, στους φεγγαρίσιους κόρφους μου, που αμάλασι είναι σα χιόνι, γλυκά - γλυκά θα υπνώνεσαι, γλυκά θ' αποκοιμιέσαι.

Σ' όλη την Γκιώνα ξαστεριά, σ' όλη την Γκιώνα φέγγος, μα εδώ στην Κορακοφωλιά, στο κουφολίθι

ετούτο μήτε φεγγάρι φαίνεται, μήτε Σελήνη πέφτει, μόν' έχει τη νυχτιά αφεγγιά, τη μέρα ανηλιαγιάδα και τα κοντοχαράματα δροσασποσκιά καιλάχνα.

Κι είναι στα βάθια της σπηλιάς χλωρό χάμου στρωσίδι. που στρώνεται ο Ενδυμίωνας με τη Σελήνη αντάμα, στρωσίδι από αγράμπελες κι από μυρτιές στρωμένο κι από φτερούσια μαλακά και ρείκια ολανθισμένα.

Από μεριά ο Ενδυμίωνας κι από μεριά η Σελήνη κι ο έρωτας μες στην κορφή κρατεί αργυρό δοξάρι.

Τον αραγό αφήν' ο βοσκός, την γκλίτσα του απαριάζει κι η νιά έχει ξέδετα μαλλιά κι έχει λυμένους κόρφους. Και με τις καρδιολάβωτες ο έρωτας σαΐτες βαρεί τον Ενδυμίωνα, σαΐτεύει τη Σελήνη.

Μες στη σπηλιά ακούγονται κρυφής αγάπης λόγια κι απ' όξω από το Ζάλογγο βροντάν κυπροκουδούνια και παρακάτου ο ποταμός στο ριζοβούνι ο Πίνδος, βάζει με τη γαργάρα του, σκούζει με την ορμή του και στους χλωρούς τους όχτους του το λέει κι αυτό τ' αηδόνι με χίλια δυο λαλήματα, με χίλια δυο τραγούδια.

ΓΙΑΝΝΗΣ Α. ΣΑΝΤΑΡΜΗΣ

Γ Λ Ω Σ Σ Α Ρ Ι

- Αρκουδότρυπα, η = μεγάλη σπηλιά στη βορινή πλευρά της Γκιώνας, κοντά στο χωριό Καλοσκοπή Παρνασσίδας.
- αφέγγαρη Γκιώνα = ονομασία που δόθηκε από τους αρχαίους Έλληνες στην οροσειρά της Γκιώνας, μεταξύ Βαρδουσίων και Παρνασσού, την είπαν «ασέληνον» ή «ασέληνα όρη» ονόμασαν τα ορεινά συγκροτήματά της, γιατί η βορινή πλευρά της, που εκτείνεται ανάμεσα στις ψηλές κορφές, την Πυραμίδα και τη Λειρίτσα, προς την Καλοσκοπή Παρνασσίδας, αλλά κι η δυτική πλευρά της, προς το χωριό Σικιά, είναι κατακόρυφα απόκρημνες, γεμάτες υγρασία και κατάφυτες από ψυχρόβια έλατα, ώστε σπάνια φωτίζονται από τον ήλιο και τη σελήνη, επειδή ο ήλιος κρύβεται με τη δύση του πολύ νωρίς πίσω απ' τα πανύψηλα Βαρδουσίου, τη δε τροχιά του ακολουθεί και το φεγγάρι.
- Γεροντόβραχος, ο = μεγάλη σπηλιά στη βορειοδυτική πλευρά της Γκιώνας, κοντά στα χωριά Καλοσκοπή (Κουκουβίστα) και Πανουργιά (Αρέμια) Παρνασσίδας.
- γιατάκι, το = ελατόπλεκτο κατάλυμα, κρυψώνα, φωλιά, κοιμηθιά, στρώμα.
- γιόμα, το = μεσημέρι, γεύμα.
- Διάσελο, το = λιβάδι της δυτικής Γκιώνας, που βρίσκεται σε 2000 μέτρα ύψος, είναι το καλύτερο λιβάδι του ομώνυμου βουνού, γιατί είναι χωματότοπος με πηγαίο νερό και γι' αυτό έχει άφθονο χορτάρι.
- Ενδυμίωνας, ο = ο Ενδυμίωνας, κατά την αρχαία ελληνική μυθολογία, ήταν θεός ή ήρωας της αρχαίας Ελλάδας, ωραιότατος. Στα λιβάδια της Γκιώνας, κατ' άλλη εκδοχή, έβσκε το κοπάδι του και τον συναντούσε συχνά και κοιμόταν μαζί του τις νύχτες σε μια από τις σπηλιές του βουνού η Σελήνη, που ήταν αδερφή ή γυναίκα του Ήλιου. Γέννησε μαζί του πενήντα κόρες, των οποίων οι πενήντα βρεφικές κούνιες, οι «κουρούτες» στην τοπική σημερινή ονομασία, υπάρχουν στην Καστελλιώτικη περιοχή της Γκιώνας με τη μορφή εδαφικών βαθουλμάτων. Έτσι με τις βραδινές ερωτικές συναντήσεις της ξεχνούσε η Σελήνη να φωτίσει τους άλλους τόπους της Γκιώνας, τη βορινή και δυτική πλευρά της. Ακόμα, σύμφωνα με το μύθο, επειδή ο Ήλιος ζήλευε τη Σελήνη για την ομορφιά της, δεν την άφηνε, από το φόβο ερωτικών περιπετειών, να προβάλλει στον ουρανό, όταν αυτός ήταν ο βασιλιάς της μέρας και μόνο όταν ο Ήλιος βασιλευσε και πήγαινε στο παλάτι του, έβγαине τη νύχτα η Σελήνη.
- καρκάνι, το = άνοιγμα σε βράχο από το επάνω μέρος, που σχηματίζεται σπηλιά.
- κερδίτσες, οι = θαμνοειδή κέδρα στρωμένα στο έδαφος, που απαντώνται πάνω από 1800 μέτρα ύψος, νανόκεδροι.
- Κορακοφωλιά, η = μεγάλη σπηλιά στη βορινή ορθοπλαγιά της Γκιώνας, κοντά στο χωριό Καλοσκοπή Παρνασσίδας, που έχει άνοιγμα στη μέση του με ύψος 500 μέτρα κατακόρυφου βράχου, που μόνο μ' ανεμόσκαλα μπορεί κανείς να κατεβεί σ' αυτή από το επάνω μέρος.
- κλωσφωτιά, η = έντομο κολεόπτερο που φωτίζει τη νύχτα τα οπίσθιά του, πυγολαμπίδα, κουκουτσινα.
- Λειρίτσα, η = κορυφή βορειοανατολική της Γκιώνας με 1900 μέτρα

ύψος.

- Μακρυλάκωμα, το = λιβάδι της βορινής Γκιώνας, που βρίσκεται σε 2000 μέτρα ύψος.
- Πίνδος, ο = ποτάμι στα βόρεια της Γκιώνας, που πηγάζει από τον αυχένα μεταξύ Γκιώνας και Οίτης, στο χωριό Καλοσκοπή και είναι η αρχή του αρχαίου ποταμού Πίνδου, κατέρχεται δε στην κοιλάδα του φωκικού Κηφισού, ποταμού και σμίγει με τα νερά του Παρνασσού (Αγόριανης, Πολύδροσου, Λειβαδιάς).
- Πυραμίδα, η = η ψηλότερη κορφή, δυτικά της Γκιώνας, με 2512 μέτρα ύψος.
- Σκασμάδα, η = λιβάδι της βορινής Γκιώνας, που βρίσκεται σε 2000 υψόμετρο.
- Τρούπη, η = λιβάδι της βορινής Γκιώνας, που βρίσκεται σε 2000 υψόμετρο.

ΓΙΑΝΝΗΣ Α. ΣΑΝΤΑΡΜΗΣ

Τον κ. Σανταρμή τον γνωρίζουμε μόνο από τις σελίδες του περιοδικού «Στερεά Ελλάδα». Τον ευχαριστούμε για το κείμενο που μας έστειλε και θα χαίρομαστε συχνά να δημοσιεύουμε παρόμοια δικά του.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ

Το Κοινοτικό μας Συμβούλιο με έγγραφό του αριθμός 556/21.8.1997 ζήτησε από το Νομάρχη Φωκίδας να αυξηθεί κατά τους θερινούς μήνες ο αριθμός των δρομοπογίων του λεωφορείου από το χωριό μας προς την Άμφισσα. Πρόκειται για τα δρομοπογία που εκτελεί με το αυτοκίνητό του ο χωριανός αυτοκινητιστής κ. Κων. Ι. Τούμπας.

Για το ίδιο θέμα κατέθεσε σχετική αναφορά στη Βουλή και ο τ. υπουργός, βουλευτής της περιφέρειάς μας κ. Νίκος Γκελεστάθης.

Ύστερα από τις ενέργειες αυτές το ΚΤΕΛ Ν. Φωκίδας διαβίβασε στην Κοινότητα το ακόλουθο έγγραφο:

ΚΤΕΛ Ν. ΦΩΚΙΔΑΣ

Άμφισσα 20 Οκτωβρίου 1997

Αριθ. Πρωτ. 338

Προς την Κοινότητα Καλοσκοπής

Θέμα: Αύξηση δρομολογίων κατά τους θερινούς μήνες από το χωριό Καλοσκοπή προς την Άμφισσα.

Σχετικό: Το αριθ. 556 έγγραφό σας από της 21.8.1997

Απαντώντας στο αριθ. 556/21.8.1997 έγγραφό σας, σας γνωρίζουμε ότι ο προγραμματισμός των θερινών δρομολογίων γίνεται κάθε έτος τον μήνα Ιούνιο περίπου. Συνεπώς η πρότασή σας θα εξεταστεί αφού ληφθούν υπ' όψιν τα δεδομένα που αφορούν την Κοινότητά σας τον Ιούνιο του έτους 1998, οπότε και θα καταρτισθούν τα νέα θερινά δρομολόγια.

Ο Πρόεδρος Δ.Σ. ΚΤΕΛ Ν. Φωκίδας
ΤΣΩΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

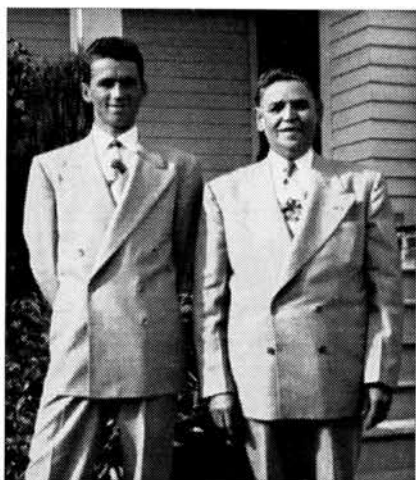
Με την ευκαιρία επανερχόμαστε και θυμίζουμε στους αρμόδιους παράγοντας της περιφέρειάς μας ένα οξύτατο πρόβλημα που βασανίζει όλα τα χωριά της ορεινής Παρνασσίδας και τινάζει στον αέρα όλα τα προγράμματα και τις προσπάθειες της Κυβερνήσεως να πείσουν τους κατοίκους της υπαίθρου να παραμείνουν στα ορεινά χωριά.

Το πρόβλημα είναι η εγκατάλειψη και απομόνωση των ορεινών κοινοτήτων από τον υπόλοιπο κόσμο διότι δεν υπάρχει μέριμνα να δρομοπογηθεί λεωφορείο που να κάνει συγκοινωνία από το Σιδηροδρομικό Σταθμό του Μηράβου προς τα ορεινά χωριά.

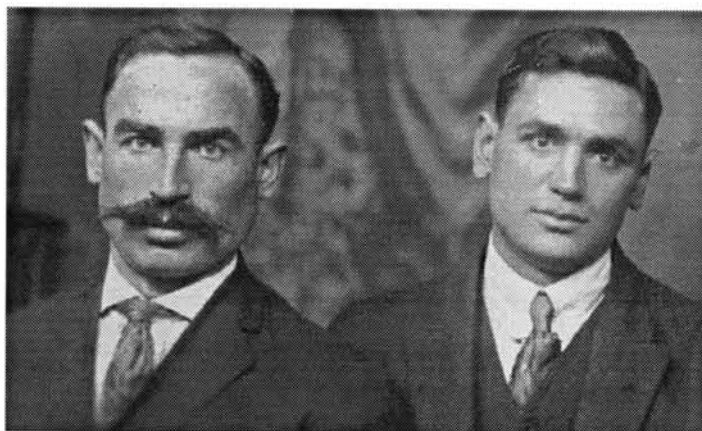
Η ανταπόκριση αυτή θα ήταν σωτήρια εάν γινόταν έστω και δύο φορές την εβδομάδα.

Επαναθαμβώνουμε το αίτημά μας και πιστεύουμε ότι τόσο ο Νομάρχης κ. Απόστ. Καραχάλης, όσο και οι βουλευτές του νομού μας κ.κ. Νικ. Γκελεστάθης και Δημ. Θάνος που ανήκουν στην κατηγορία των παραγόντων που διαθέτουν κοινό νου, θα συγκινηθούν και θα δώσουν κάποια λύση στο σοβαρό αυτό πρόβλημα που μας ταλαιπωρεί ενώ η λύση του είναι απλή.

ΑΞΕΧΑΣΤΑ ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

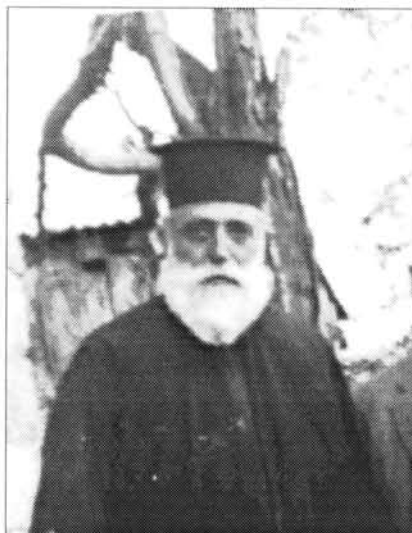
Ο Ευθύμιος Νικ. Κόλλιας και Γεώργ. Κόλλιας 1951 στην Αμερική.

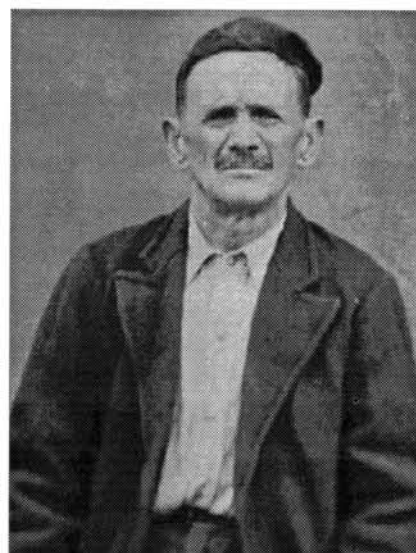
Ο Νικόλαος Οδ. Κόλλιας και ο αδελφός του Γρηγόριος στην Αμερική 1917.

Ο Δημήτρης Χαμηλός (Καλτσάς) με την γυναίκα του Γεωργία.

Παπα Ζυγούρης
Ιερωμένος στο Σκλήθρο

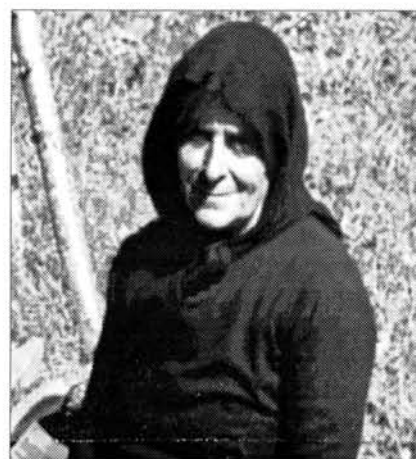
Παναγιώτης Γεωργ. Μώρης
(Ξεστρούπας)

«Μια αρχόντισσα Κυρά»
Ανθούλα Κόλλια η μάνα των
αείμνηστων αδελφών Δημητρίου
και Ζαχαρία Κόλια

Παναγιού Κόλλια (Καλοθανά-
σαινα). Η μαμή του χωριού μας.
Μας ξεγέννησε όλους.
Πέθανε σε ηλικία 105 ετών.

Μαρία Βλάχου
Βλαχομαριά

ΠΛΟΥΣΙΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

Πολλοί είναι οι χωριανοί μας που ανταποκρίθηκαν στην πρόσκλησή μας και μας έστειλαν παλιές φωτογραφίες για τη δημιουργία αρχείου καθώς και για την παρουσίασή τους από τις στήλες του δελτίου μας. Αυτοί είναι:

Γεώργιος Χαραλάμπους (Χαϊλέρης) μας προσκόμισε φωτογραφίες που είχε συγκεντρώσει με στοργή και αγάπη ο αξέχαστος θεός του Γεώργιος Οδυσ. Κόλλιας από την εποχή που είχε ταξιδέψει στην Αμερική.

Ευθυμ. Ι. Λαΐος. Μας έφερε φωτογραφίες που φυλάχτηκαν ευλαβικά από το μακαρίτη μπάρμπα-Γιάννη Λαΐο με ιστορική σημασία για το χωριό μας.

Χρήστος Λευκαδίτης του Κων/νου, καθηγητής, αξιόλογες φωτογραφίες που είχε ο ίδιος τραβήξει την εποχή της δεκαετίας του 1950.

Ιωάννης Δημ. Αλεξίου. Πλούσιο υλικό με φωτογραφίες τοπίων του χωριού καθώς και σπουδαία σλαΐτς.

Νίκος Γεωρ. Κολλύρης φωτογραφίες τοπίων του χωριού.

Μεμονωμένες φωτογραφίες μας έστειλαν και άλλοι χωριανοί τα ονόματα των οποίων θα γράφονται με τη δημοσίευσή τους.

Ο Σύνδεσμος θα κάνει επιλογή και αναπαραγωγή για το αρχείο του και θα επιστρέψει στους κατόχους τις φωτογραφίες.

Με την ευκαιρία, ευχαριστούμε τους παραπάνω χωριανούς μας και παρακαλούμε τα νέα παιδιά που σπουδάζουν την τέχνη της φωτογραφίας ή είναι απλοί ερασιτέχνες, να επικοινωνήσουν μαζί μας για να μας βοηθήσουν να οργανώσουμε έκθεση φωτογραφίας στο χωριό, το ερχόμενο καλοκαίρι.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 1998

Το Διοικητικό Συμβούλιο με την ευκαιρία της ανατολής του καινούργιου χρόνου 1998 αποφάσισε την έκδοση ενός ημερολογίου με την μορφή λευκώματος που γίνεται προσπάθεια να ζωντανέψουν οι αναμνήσεις από έναν έναν κόσμο που χάθηκε αλλά που συνέβαλε στην πρόοδο και στη διαμόρφωση του όμορφου χωριού μας.

Στην προσπάθεια συγκέντρωσης του υλικού αυτού και της εκτύπωσης, μας βοήθησαν με τις φωτογραφίες που μας έστειλαν οι: Γεώργιος Αριστ. Πριόβολος, Γεώργ. Θεοχάρης, Γεώργιος Χαραλάμπους, Ευθ. Ι. Λαΐος, Χριστ. Λευκαδίτης και ο ζωγράφος Λάμπρος Αχλαδας (Άλας).

Την καλλιτεχνική επιμέλεια είχε η Ρούλα Δανιήλ-Κομνάκου.

Τα σχόλια στις φωτογραφίες έγραψε η Γεωργία Ευαγγ. Παπαδάκη.

Τους ευχαριστούμε και παρακαλούμε τους χωριανούς μας και φίλους να φροντίσουν να προμηθευτούν το θαυμάσιο αυτό ημερολόγιο που μπορούν όχι μονάχα να το έχουν στο σπίτι τους αλλά και να το προσφέρουν σαν δώρο στους φίλους τους.

Εκδηλώσεις - μνήμη Χρήστου Μαλεβίτση

Τη μνήμη του κριτικού, συγγραφέα και στοχαστή Χρήστου Μαλεβίτση, του πνευματικού ανθρώπου που επί σειρά ετών επικοινωνούσε με το ευρύ κοινό μέσα από τις σελίδες της «Καθημερινής», θα τιμήσουμε τον μήνα Δεκέμβριο. Στις 13 του μήνα, στο Ίδρυμα Γουλιανδρή-Χορν, στους Αέρηδες, στις 11 το πρωί, θα τον θυμηθούν οι Χρ. Γιανναράς, Σωτ. Γουνελάς, Παντ. Μπουκάλας καθώς και ο Ν. Μακρής (η Άννα Συνοδινού θα διαβάσει κείμενα του Χρήστου Μαλεβίτση). Δεύτερη εκδήλωση μνήμης θα γίνει στις 18 Δεκεμβρίου («εις το γενέθλιόν του»), στο θέατρο «Πολιτεία» του Ψυρρή (6.30 μ.μ.), με ομιλητές τους Παν. Βρεττάκο, Γ. Σίσκο και Σωτ. Χατζάκη, που θα θυμηθούν τις αναλήψεις του Χρ. Μαλεβίτση περί του τραγικού. Οι εκδηλώσεις οργανώνονται από κοινού από το Ίδρυμα Γουλιανδρή-Χορν, το θέατρο «Πολιτεία», το περιοδικό «Σύναξη», τους εκδοτικούς οίκους «Αρμός», «Δωδώνη», «Παρουσία», «Πιτσιλός», το Άλσος Γραμμάτων και Τεχνών και την «Καθημερινή». Πρόσφατα κυκλοφόρησε ο τελευταίος τόμος στοχασμών του Χρ. Μαλεβίτση με τίτλο «Ο Νεοελληνικός Λόγος» (εκδ. Αρμός), στον οποίο περιλαμβάνονται κριτικές μελέτες για δώδεκα συγγραφείς.

Από την «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» 29.11.97

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΜΑΣ ΟΡΓΑΝΩΝΕΙ
το μεγάλο ετήσιο Αποκρτάτικο χορό του
στο ΚΕΝΤΡΟ ΜΟΝΣΕΝΙΕΡ

στις 7 Φεβρουαρίου 1998 ημέρα Σάββατο και ώρα 9.30
Μηθύμνης 41, πλατ. Αμερικής, τηλ. 8653216

Πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα: Αθηναϊκή κομπανία, Γιώργος Κόρος, Λέτα Κορέ, Μαρία Κώνστα, Τάσος Αυγερινός, Σοφία Δήμα, Μάριος.

ΝΑ ΜΗ ΛΕΙΨΕΙ ΚΑΝΕΙΣ

«Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

Τριμηνιαία εφημερίδα
Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καθοσκοπιτών Παρνασσίδας
«Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»

Εκδότης σύμφωνα με το νόμο: Αθ. Μαλεβίτσης
Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου
Σωκράτους 79-81 Αθήνα 104 32, Τηλ. 52.38.159

Στοιχειοθεσία: Παύλος Ν. Κοφοκοτάς
Κουμουνδούρου 1, Τηλ. 52.41.046